

HALK GÜÇLERİNİN BİRLİĞİ Önündeki Engeller Yıkılacaktır !

- ★ DEVRİMCİ YOL'UN «BİR AÇIKLAMA»SI DEVRİME KARŞI SORUMSUZLUĞUNUN, YENİ BİR BELGESİDİR!
- ★ TUNCELİ'DEKİ DEVRİMCİ ÖĞRETMENİN KATLİ, DEVRİMCİ YOL'UN 'TAVRI' VE BELGELER.
- ★ TİKP-AYDINLIK ÇETESİNİN BU KATLİAM ÜZERİNDEKİ DEMAGOGİLERİ;
- ★ ADANA MEYDAN MAHALLESİ CİNAYETİ ÜZERİNE BİR DEVRİMCİNİN AÇIKLAMASI.

İÇİNDEKİLER

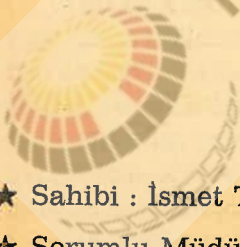
Sayfa

● DEVRİMCİ YOL'UN «BİR AÇIKLAMA»SI ÜZERİNE	3
● BELGE - 1 BİR AÇIKLAMA (DEV-YOL)	6
● DEVRİMCİ YOL'UN «BİR AÇIKLAMA»SI DEVRİME KARŞI SORUMSUZLUĞUN YENİ BİR BELGESİDİR!	7
● IBRET VERİCİ «BİR AÇIKLAMA»	9
● DEVRİMCİ YOL ŞEFLERİ SAHTE GEREKÇELERE DAYANDIRDIKLARI «KARAR»LARINI, DEVRİMCİ KİTLELER KARŞISINDA UYGULAYAMAYACAKLARDIR!	37
● BELGE-2. DEVRİMCİ EYLEM BİRLİĞİNİN ÖNÜNDE DİKİLEN ENGELLERİ YIKALIMI (PARTİZAN ÖZEL SAYI: 5)	43
● BELGE-3. EMEKÇİ HALKIMIZA (DEV-YOL)	46
● BELGE-4. HALK GÜÇLERİ ARASINDA DÜŞMANLIK YAYANLAR YAKALARINI KURTARAMAZ (PARTİZAN ÖZEL SAYI-5)	50
● BELGE-5. HALKIMIZA ZORUNLU AÇIKLAMA (TKP/ML HAREKETİ)	51
● BELGE-6. HALKIMIZA AÇIKLAMA (TKP/ML)	55
● BELGE-7. TUNCELİ'DE SAHTE SOL'UN ZORBALIĞI	73
● TİKP ŞEBEKESİNİN DEMAGOGİSİ KİMSEYİ ALDATAMAZ!	74
● BELGE-8. ÖNCEDEN TİKP ÜYESİ OLAN BİR DEVRİMCİ ANLATIYOR	75

30

PARTİZAN YAYINLARI : 6

**ONUR
TOPLUMSAL TARİH VE KÜLTÜR
VAKFI**

- ★ Sahibi : İsmet Tosun
- ★ Sorumlu Müdür : M. Uğur Sülün
- ★ Yönetim Yeri : İsmet Paşa Mah. 3626 Sok. No. 8/A
Gürçeşme - İZMİR
- ★ Yazışma Adresi : P.K. 648 Aksaray/İST.

Bu broşür Göktaş Matbaasında dizdirilip bastırılmıştır.

ONUR
TOPLUMSAL TARİH VE KÜLTÜR
VAKFI

— AĞUSTOS 1979 —

DEVİRİMCİ YOL'UN «BİR AÇIKLAMA»SI ÜZERİNE

Geçtiğimiz aylarda D. Yol dergisi «Partizan Grubu»nu artık bir devrimci örgüt olarak değil, «adi bir cinayet örgütü» olarak değerlendirdiğini açıkladı. Aslında bu D.Yol gibi küçük burjuva nitelikte bir gazetenin sınıf karakteriyle uyum halinde olan bir tespitti. D.Yol'un dergimizin şahsında Marksizm-Leninizm olan azgın düşmanlığını yansıtmakta idi. D.Yol'un tabanında, dergimizin şeflere yönelttiği soruların büyümesinin ve dergimizin savunduğu Marksizm-Leninizm olan yönelimin sahte gerekçelerle engellenmesi çabasını yansıtıyordu. D.Yol bu amaçlarını gerçekleştirmek için Tunceli'de devrimci bir öğretmenin karşı-devrimci yöntemlerle katledilmesi olayını bahane kabul etti.

Hasan Çakmak D.Yol dergisinin görüşlerini savunan bir devrimci idi. Tunceli'de öğretmenlik yapıyordu. 15 Ocak 1979 günü işkence edilerek katledildi. Bu, halka yönelik karşı-devrimci bir cinayetti, katliamdı. Bu katliamın savunulacak tek bir yanı bile yoktu. Hasan Çakmak'ın katli proletarya hareketine, halka, devrim mücadelesine ağır zarar verdi.

Bu katliam halk güçleri arasındaki ilişkinin, halka karşı nasıl davranılması gerektiğinin, halk içindeki çelişkilerin nasıl ele alınacağını önemini bir kez daha, bütün açıklığıyla ortaya koydu.

Marksist-Leninistler böyle bir katliamın; halk saf-

larındaki bir kişinin bırakalım canına, en küçük bir malına yönelen her hareketin en amansız düşmanlarıdır. Marksist-Leninist bir dergi olarak bizler de bu olaya tavır takındık, başından itibaren bu anlayışla devrimci öğretmenin katline bütün benliğimizle karşı çıktık bu olayı lânetledik. Bunu bütün halkımız bilmektedir.

D.Yol binbir sahtekârlıkla olayları çarpıtarak; tabanı içerisinde dergimize ve onun şahsında Marksizm-Leninizme karşı düşmanlık duygularını körüklemeyi sağlamak için aktardığı gelişmeler içinde bile dergimizin bu karşı-devrimci katliamı sadece «kısmen savunma anlamına gelebilecek bir tutum takın»dığını söylemek zorunda kalmıştır.

Aslında karşı-devrimci bir olayı «kısmen savunma anlamına gelebilecek bir tutum» takınmak bir devrimci dergiyi devrimci olmaktan çıkarıyorsa, D.Yol'a «pravakatörler örgütü» dememek için tek bir sebep yoktur. Çünkü Devrimci Yol taraftarları şimdiye dek, onlarca yurtsever-devrimciyi katletmiştir. Ergin Altun yoldaşımızın, Ali Rıza Koşar'ın, H.Yolu, Kurtuluş dergilerini savunan devrimcilerin kanları henüz kurumamıştır. D.Yol henüz bunların hesabını halkımıza vermemiştir.

Bir grubun, derginin, örgütün niteliğinin ne olduğunun tespitine D.Yol yeni, orjinal bir kıstas getirmektedir: Bir karşı-devrimci olayı «kısmen savunma anlamına gelecek bir tutum» (!).

D.Yol'un şeflerinin dergimizi «adi bir cinayet örgütü» olarak göstermek, ve bu şekilde tabanlarında düşmanlık yayarak dergimize olan yönelimi engellemek için yıllardır aradıkları ve sonunda «bulduk» diye sarıldıkları bu dal da çürük çıkmıştır. Bu tespit sahtedir. D.Yol'un bu tespitinde gerçek olan yan, onun

sorumsuz küçük burjuva sınıf yapısı ve Marksizm-Leninizme can düşmanı özüdür. Bunları açıkça savunmaya cesareti olmadığı ve olamayacağı için sahte gerekçelere, sahte tavırlara girmektedir.

Dergimiz kendisine yöneltilen bu aşağılık saldırıyı yerle bir edecektir. Ancak bunu yaparken tüm devrimcileri, Marksist-Leninistleri, yurtseverleri ve halkımızı bir kez daha uyarmayı görev biliyoruz.

Bu aşağılık tespite dayatılan gerekçeler sahtedir. Dergimiz Tunceli'deki devrimci öğretmenin katlini nefretle karşılamıştır. Bunun karşı-devrimci bir katliam olduğunu açıklamıştır. Bunlar açık olduğu halde dergimizin bu katliamı «kısmen savunma anlamına gelecek bir tutum» takındığını iddia ederek Partizan'ı «adi bir cinayet örgütü» ilân eden D.Yol'un bu tavrı, dergimize karşı yaratılmaya çalışılacak muhtemel provakasyonun ön hazırlığından başka bir anlama gelmemektedir.

Halk güçlerini bölen, emperyalistlerin ve onların uşağı hakim sınıfların ekmegine yağ süren bu sorumsuz tavır değiştirilmelidir. Bütün halk güçleri, kendine devrimci diyen ve halkımızın menfaatlerine değer veren bütün siyasetler, gruplar ve herşeyden önce D.Yol tabanındaki devrimciler; D.Yol'un sorumsuz şeflerinin bu saldırısına; bu sorumsuz, devrimci olmayan kararlarına karşı tavır almalıdırlar. Biz mücadele ederek D.Yol'un bu tespitinin geri aldırılabilceğini savunuyor ve tüm devrimci güçlerden bu yolda bir çaba bekliyoruz.

BİR AÇIKLAMA

Devrimci Yol. Tuncelli'de meydana gelen bir olayla ilgili olarak taktığı tavrı nedeniyle "Partizan" grubuna karşı bütün Türkiye çapında belirli bir tavrı koymayı zorunlu görmüştür. Bu tavrı ve nedenlerini bütün halkımıza açıklamayı gerekli görüyoruz.

Tuncelli'de, Partizan grubunun görüşlerini terkederek Devrimci Yol saflarına katılan bir yoldaşımız, Partizan grubundan kişilerce önce bir süre tehdit edildikten sonra kaçırılmış ve işkence edilerek öldürülmüştür. Arkadaşımızı kaçıran alçaklar 8 saat karılar üzerinde yalınayak yürütmüşler kulaklarını kesmişler ve öldürdükten sonra cesedini bir dereye atmışlardır. Devrimcilik-hericilik ve hatta yurtseverlikle hiçbir ilişkisi olmayan bu alçaklığın halka karşı işlenmiş büyük bir suç olduğundan hiç kimse şüphesi olamaz.

Bu alçaklar bununda da kalmamış öldürdükleri yoldaşımız aleyhinde hayasızca yalanlar uydurarak onu karalamaya çalışmışlardır.

Bu olay üzerine, bölgedeki arkadaşlarımız, olayı açığa çıkararak, Partizan grubunu uyarmışlar halka karşı işlenen bu alçaklığın cezalandırılması için bölgedeki bütün grupların ortak tavrı almasını istemişlerdir. Olayı önce kabullenmek istemeyen Partizan sorumluları, gerçeğin iyice açığa çıkmasından sonra, suçluları yargılayarak teslim edeceklerini söylemişlerdir.

Buna rağmen arkadaşlarımızın bu karşı-devrimci olayın üzerine gidilmesi konusundaki sorumlu tutumu ve önerileri karşısında, sarsaklayıcı ve zaman kazanarak olayın

tahribatından kurtulma yolu seçilmiş, belirli bir zaman geçtikten sonra da hainleri ve bu karşı-devrimci olayı kısmen savunma anlamına gelecek bir tutum takınılmış, suçlular kaçırılarak kurtarılmış ve sözde onların ıhrac edildiği söylenilmiş, bu arada yayınlanan bildirilerle Devrimci Yol'u suçlama yoluna gidilmiştir. Yapılan bütün uyarı ve önerilere rağmen bu karşı-devrimci olay karşısında gene devrimci olmayan bir tavrı takınılmıştır.

Bu olay bütün bölgede, devrimciliğe sürülmüş kara bir leke olmuştur. Halkın devrimcilere olan güvenini sarsan, devrimcilerden uzaklaştıran bir olay olmuştur. Buna da olay karşısında gerekli tavrın takınılmamış olması neden olmuştur.

Bütün öneri ve ısrarlara rağmen bu karşı-devrimci ihanetli kısmen savunur bir tavrı takınan Partizan grubuna karşı, bu yüzden Türkiye çapında tavrı konulmasına, tavrılarının devrimci bir örgüt gibi değil adı bir cinayet örgütü gibi değerlendirilip, bütün halkımıza karşı bu şekilde ilan edilmesine, açık ve samimi bir öz eleştirisi ile halka karşı sorumsuz tutumlarının hesabını verinceye, ve bu şekilde, ifade edildiği gibi "adı bir cinayet örgütü" olmadıklarını kanıtlayıncaya kadar Partizan grubunun devrimci bir grup olarak kabul edilmemesine karar verilmiştir.

Halka karşı işlenen her alçaklığın hesabı mutlaka verilmelidir.

1 Mayıs kutlamaları sırasında, bu nedenle Devrimci Yol tarafından düzenlenen mitinglere Partizan grubu dahil edilmemiştir.

DEVRİMCİ YOL'UN «BİR AÇIKLAMA»SI DEVRİME KARŞI SORUMSUZLUĞUN YENİ BİR BELGESİDİR

İşçiler, köylüler.

Yurtseverler, devrimciler.

Çeşitli milliyetlerden emekçi halkımız.

Bundan bir süre önce yayınlanan D.Yol dergisinin 28. sayısında dergimiz «adi bir cinayet örgütü» olarak ilan edildi. Böylece halkımızın, işçi sınıfının, yurtseverlerin, devrimcilerin, «devrimciler arasında neden birlik yok» şeklindeki sorularına bir yenisi daha eklendi: Partizan neden «adi bir cinayet örgütü» olarak ilan edilmiştir? Eğer bizler sorunların üzerine gitmez, bu ayrılıkların neden olduğunu araştırmazsak, bu sorularımıza doğru bir cevap bulamayız. Halk güçlerinin bir çırpıda «karşı devrimci» görülmesinin sebeplerini, bu kararı alan sorumsuzlardan sormalıyız. Bu sorunlar **bizlerin**, devrimin sorunlarıdır. Onların dışında **kalarak** «birlik» istemek yetmez. Çünkü «birlik»in önündeki engelleri tanımadan; onlardan hesap sormadan; onların devrime karşı sorumsuz kararlarını incelemeden, halk güçlerinin birlik sorununu kavrayamayız. Dolayısıyla da böyle bir amacımızı gerçekleştiremeyiz. Tersine böyle bir «birlik»i, bizzat bu «birlik»in önünde engel olan küçük burjuva devrimcilerinden bekleme durumuna düşeriz. Yanılırız.

Bu yazımızda biz dergilerinin bir köşesine sıkış-

tırılmış «Bir Açıklama» ile dergimizi «adi bir cinayet örgütü» olarak ilân eden D.Yol'un bu kararını, kararın sebeplerini, bu kararı almasına sebep olarak gösterdiği Tunceli'de katledilen Hasan Çakmak adlı devrimci ile ilgili gelişmeleri inceleyeceğiz. Halkımızın devrimci katillerinden mutlaka hesap sorması gerektiği inancındayız. Bundan dolayı halkımıza şimdiye dek katledilen devrimcilerin gerçek katillerini; bu katliamları gerçekleştiren kişilere yön veren siyasi çizgiyi tanıtacağız.

Ayrıca proletarya hareketine karşı hakim sınıflarla, TİKP-Aydınlık çetesi ile aynı ağzı kullanarak karalama ve iftira kampanyasına girişen oportünizme karşı, proletarya hareketine kendisini savunma imkânını vereceğiz. Hasan Çakmak'ın katliamıyla ilgili takınılan tavırların ifadesi olan bildirileri belge olarak yayınlayacağız.

D.Yol 25 Mayıs 1979 tarihli 28. sayısında Hasan Çakmak'ın katledilmesine karşı dergimizin «gerekli devrimci tavır takın»madığını; «bu karşı-devrimci olayı kısmen savunma anlamına gelecek bir tutum takındığını ileri sürmekte ve «açık ve samimi bir özelleştiri ile halka karşı sorumsuz tutumlarının hesabını verinceye kadar Partizan grubunun devrimci bir grup olarak kabul edilmemesine karar» verdiğini açıklamaktadır. Bu yüzden de artık Partizan'ın «adi bir cinayet örgütü gibi değerlendirilip, bütün halkımıza bu şekilde ilan edilmesi» gerektiğini belirtmektedir.

D.Yol bizi bir çırpıda «halk düşmanı» olarak ilân etmesinin sebeplerini işte böyle gerekçelere bağlamaktadır.

İBRET VERİCİ «BİR AÇIKLAMA»

Aynı sayısında D.Yol diğer yandan da «birlik» üzerine sayısız sözler söylemekte, sanki aynı sayıda tüm halkımızın, işçi sınıfımızın bilip tanıdığı Partizan'ı «karşı-devrimci» ilan eden kendisi değilmiş gibi «birlik»çi pozlarda şöyle demektedir:

«Faşizme karşı mücadelede bu yeni girilen dönemde sıkıyönetim terörüne karşı mücadele ön plana geçmektedir. Faşizme teslim olmayacaksak, faşizmin halk güçlerini ezip yok etmesine, halkı köle haline getirmesine sessizce boyun eğmeyeceksek sıkıyönetime karşı etkili ve aktif bir mücadele vermek zorunluluğu kendini bugün daha açık bir şekilde ortaya koymaktadır.

Bu zorlu ve uzun süreli bir mücadele olarak kavranılmalıdır. Faşizme karşı birleşebilecek bütün güçlerin birleştirilmesi ve ortak eylemin örgütlenebilmesi devrimcilerin önünde duran en âcil bir görev olmaktadır.»

D.Yol'un bir yandan Partizan'ı «adi bir cinayet örgütü» olarak ilân ederken aynı sayıda bu sözleri edebilmesi ibret vericidir. D.Yol şeflerinin Partizan hakkında yaptıkları bu «tespit» devrime ve halka karşı sorumsuz tutumlarının yeni ve ibret verici bir örneğidir. Küçük burjuvazinin, halk güçlerini nasıl pervasızca devrimci olmaktan çıkararak «adi cinayet örgütü» diye nitelediği halde yukarıdaki sözleri edebilmesi öğreticidir. Bu tutum ve tespitler aynı zamanda D.Yol şeflerinin gerçek yüzünü ortaya koymakta; «halk güçlerinin birleştirilmesi» üzerine söyledikleri sözlerin sahteliğini belgelemektedir.

Bir yandan «sıkıyönetim terörüne karşı mücadele»nin «ön plana» alınmasından «bu zorlu ve uzun sü-

reli» «mücadele»de «birleşilebilecek bütün güçlerin birleştirilmesi»nden, «ortak eylemin örgütlenebilmesi»nden, bunun «devrimcilerin önünde duran en âcil bir görev» olduğundan bahsedeceksin; diğer yandan proletarya hareketini «karşı-devrimci» (!) ilân ederek Partizan'a karşı mücadeleyi ön plana alacaksın.

Bir yandan «faşizme teslim olmamak»tan, «aktif mücadele vermek»ten bahsedeceksin; diğer yandan yüreğinde bir parça devrim ateşi olan her devrimciyi isyan ettiren böyle bir «karar» alarak, Partizan'a karşı açık bir saldırı çağrısından başka bir anlama gelmeyen «adi bir cinayet örgütü» «tespit»ini yapacaksın.

İşte D.Yol şeflerinin yaptığı budur. Bu, alınan böyle bir «karar»la devrime ve halka karşı işlenmiş bu büyük suçun süslü, parlak ama kof ve sahte sözlerle kapatılma çabası değilse nedir? D.Yol şefleri aynı sayıda yayınlayabildikleri bu tür söz ve aşağılık «tespit»lerle kendileri için önemli olanın sadece küçük burjuva tekkelerinin menfaatini korumak olduğunu göstermişlerdir. Bunu sağlamak için de halka, devrime, halk güçlerine, proletarya hareketine karşı her türlü zararı verebileceklerini bir kez daha belgelemişlerdir. Böyle bir «karar» alarak eylem birliğinin, halk güçlerinin birleştirilmesinin önündeki en büyük engellerden birisinin D.Yol şefleri olduğunu ortaya koymuşlardır. Onları böyle bir «karar» almaya iten küçük burjuva devrimciliğinin sorumsuz anlayışının yıkılmasının önemini göstermişlerdir.

HALK GÜÇLERİ NASIL DEĞERLENDİRİLİR?

D.Yol şefleri, bir katliam olayına karşı takındığı-mız tavırdan dolayı, «devrimci» gördüğü Partizan'ı ar-

tık «karşı-devrimci» olarak gördüğünü açıklayabilmektedir. Bu tavrın sahteliğini, getirdiği gerekçelerin temelsizliğini, kan davacısı niteliğini ileride tek tek açıklayacağız. Ama onlar en basit gerçeklerin reddi pahasına alınmış bu «karar» ile sorunu şu noktaya getirmişlerdir:

Bir siyasi akım ya da dergi neye göre hangi temelde değerlendirilir? Bir «devrimci örgüt»ü «devrimci» kılan nedir? Nihayet «halk» nedir? Halk düşmanı olmak nedir?

Her sınıf temsilcileri sorunlara farklı bir siyasi temelde yaklaşır ve sınıf menfaatlerine uygun olarak onu değerlendirir. Proletarya da bu sorulara sınıfsal bir temelde yaklaşır. İçinde bulunulan devrim aşamasında kendi önderliğindeki diğer devrim güçlerini tespit eder. Kısacası «Halk her tarihi dönemde devrimden menfaati olan, devrim safında yer alan sınıf ve tabakaları ifade eder.» «Halkın kapsamı, her devrim aşamasında değişir.» (*)

Bugün içinde bulunduğumuz devrim aşaması özütarım (toprak) devrimi olan Demokratik Halk Devrimi aşamasıdır. Buna göre «Halk kavramı, bugün genel olarak işçi sınıfını, yoksul ve orta halli köylüleri, yarı proleterleri ve şehir küçük burjuvazisini kapsar». Ayrıca, «halk saflarına bir de emperyalizme, feodalizme ve komprador kapitalizmine karşı, demokratik halk devrimi safında yer alan millî burjuvazinin devrimci kanadı girer.» (**)

İşte bir dergi yada siyasi çizginin değerlendirilmesi bu sınıfsal değerlendirmelere göre yapılır. Bir siyasi hat esas olarak kimin çıkarlarını savunmakta-

(*) İbrahim Kaypakkaya. Bütün yazılar. Sy: 158.

(**) agy.

dır? Halk güçlerinin mi, yoksa halk düşmanı güçlerin mi? Devrim için mi çalışmaktadır, yoksa karşı-devrimin bir aracı mıdır? İzlenilen çizgi hangi güçlerin menfaatinedir?

İşte cevap aranması gereken sorular bunlardır. Proletarya bu temelde toplumsal güçleri değerlendirmesine paralel olarak siyasi arenadaki çeşitli dergi, parti yada grupları değerlendirir.

Proletarya kendi dışındaki sınıfları ve bu sınıfların siyasi temsilcilerini değerlendirirken neden bu kadar titiz davranır? Neden diğer halk sınıflarına bu kadar değer verir? Proletarya devrimi sonuna kadar götürecek olan ve götürmek isteyen biricik sınıftır da ondan. Devrimin bulunulan her aşamasında harekete geçirilebilecek diğer tüm güçlerin devrimin itici güçleri içinde yer almasına ihtiyacı vardır da ondan. Proletarya kendi programının değişik noktalarında birleşen diğer sınıfları da önderliği altında birleştirerek karşı-devrimi yere çalmak amacındadır. Çünkü halk saflarındaki diğer sınıfların da toplumsal gelişmeden menfaatleri vardır.

Bugünkü durumda proletarya hareketini bir çırpıda «karşı-devrimci» ilân eden D.Yol gibi küçük burjuva devrimcisi siyasetler için, elbetteki proletaryanın bu sınıfsal temeldeki değerlendirmesi hiçmi hiç önemli değildir. Bu yüzden de onlar aldıkları bu «karar»la onlara yön verenin nasıl bir «sınıf» çizgisi olduğunu ortaya koymuşlardır. Küçük burjuvazinin devrime karşı tipik sorumsuzluğunun bir örneğini vererek Partizan'ı bir tek olaya; karşı-devrimci bir katliama karşı takındığı tavrından dolayı «adi bir cinayet örgütü» olarak değerlendirmişlerdir.

Şüphesiz isteyen istediği kararı alabilir. Eğer bu kararı alanlar hâlâ halk saflarında ise bu, bizim po-

litikamızda tayin edici bir değişikliğe yol açmaz. Meselâ biz D.Yol'u hâlâ halk saflarında görüyor, onu küçük burjuvazinin sınıf menfaatinin savunucusu bir devrimci çizginin izleyicisi olarak değerlendiriyoruz. O, halk saflarında olduğu sürece de böyle değerlendirilmeye devam edeceğiz. Ancak bu, alınan bu tür «karar»ların niteliğini ortaya koymamıza engel değildir.

AYDINLIKTAN ÖDÜNC ALINAN BİR «TESPİT» : «ADİ CİNAYET ÖRGÜTÜ»

Bugüne dek Marksizm-Leninizme düşmanlığı ortak gaye edinmiş olan sayısız akım veya grup proletarya hareketine karşı sayısız iftira attılar; onu karalama yolunu seçtiler. Onlar Partizan'ın şahsında Marksizm-Leninizme olan kinlerini her fırsatta kusmuş, saldırılarını sürdürmüşlerdir.

Bu saldırı ve düşmanlığın başını çekenin kim olduğunu herkes biliyor. TİKP-Aydınlık çetesi, onların yüzünü tümüyle açığa çıkaran ve onları onulmaz bir yara içinde bırakan proletarya hareketine karşı, can düşmanı bir çizginin savunucusu olmuşlardır. Onlar bu faaliyetlerini bugün açıkça yer aldıkları karşı-devrimin safından sürdürmeyi de ihmal etmiyorlar. Tersine geçmişte devrimci olarak (milli burjuva devrimciliği) tanınmasının verdiği zorlukla söylemekte güçlük çektikleri birçok saldırı malzemesini bugün çok daha rahat ve açık bir şekilde sıralamaktadırlar. Aydınlık'ın yayın hayatına atıldığı ilk günlerde proletarya hareketini büyük başlıklarla «halk ve devrim düşmanı» ilân ettiğini bilmeyen var mı? Hakim sınıflarla aynı ağızdan yürütülen böyle bir saldırının asıl amacının halk ve devrim olduğu açık değil midir?

Onun bu saldırıları proletarya hareketinin şahsında halka ve devrime karşı idi.

Bugün «Marksizm-Leninizm» maskesi ile dolaşan birçok küçük ve orta burjuva akım da proletarya hareketine benzer şekillerde, benzer sözlerle saldırdılar ve saldırıyorlar. Onlara bu saldırılarında yol göstericilik yapan da TİKP-Aydınlık çetesi olmuştur. Bunlar saldırılarında TİKP-Aydınlık çetesinin gösterdiği noktalara hücum etmişlerdir. Onların paslı, çürümüş silahlarına el atmış, onları «temizlemiş» ve bu tür silahlarla proletarya hareketine ateş açmaya kalkışmışlardır. Oportunizm sadece kendilerini yaralayan bu faaliyete hâlâ devam ediyor.

Aslında Partizan'a, onun şahsında Marksizm-Leninizme yönelik bu saldırılarda HK, DHB gibi oportunist grupların D.Perinçek'e başvurup, ondan öğrenmek istemeleri sebepsiz değildir. Çünkü revizyonizmin ateş hattında proletarya hareketi yer almaktadır. Ve çeşitli derecede revizyonist grupların proletarya hareketine karşı aynı dilden konuşmalarının sebebi budur.

Proletarya hareketine karşı revizyonizmin saldırı mevzilerini kazan, oraları revizyonizmin paslı silahlarıyla dolduran, esas olarak, geçmişin TİKP-Aydınlık revizyonizmi olmuştur. Bugün oportunizmin bize karşı saldırılarında onlardan öğrenmek istemelerinin, öğrenmek zorunda kalışlarının sebebi de budur.

Şimdi D.Yol şeflerinin ellerine alıp salladıkları «adi bir cinayet örgütü» gibi aşağılık «silah» bu yüzden «yeni» bir şey değildir. Yıllardır Marksist-Leninist harekete yöneltilmiş olan aşağılık bir saldırı malzemesidir. Ama şimdiye dek hiçbir küçük burjuva devrimcisi siyaset, hakim sınıflarla birlikte Aydınlık-TİKP'in ortaklaşa yürüttüğü saldırı kampanyasının bu

malzemesine el atmamışlardı. Bu «tespit»i kullanmak, şimdiye dek bu karşı-devrimci okulun derslerinden «öğrenmeyen» D.Yol'a nasip olmuştur. Sadece emperyalistleri ve uşaklarını sevindiren böyle bir «karar»ın malzemesini sevinçle D.Yol şeflerine ödünç veren TİKP-Aydınlık kalpazanları bir köşede ellerini oğuşturarak gelişmeleri seyretmektedirler.

Bugün D.Yol açısından düşünülmesi gereken şey sadece bu da değildir. Üstelik ödünç verme işlemi karşılıklı olmuştur. D.Yol Aydınlık'tan «adi bir cina-yet örgütü» tespiti alırken, TİKP çetesi de D.Yol şeflerine bir yandan tüm desteklerini sağlamış, diğer yandan da D.Yol'un bildirilerde yazdığı utanç verici yalanları alıp gazetelerinde ilân etmişlerdir. (Bkz. Tunceli'de Sahte Solun Zorbalığı - 2)

Bütün bunlar tesadüf müdür?

Resmi olmayan bu karşılıklı anlaşmanın temeli nedir?

Bunların, proletarya hareketine karşı düşmanlığı ortak edinenlerin, ne niyetle olurlarsa olsunlar, varmaları kaçınılmaz olan bir «anlaşma»nın görünür yansımaları olduğu açık değil midir?

D.Yol şefleri bu sorulara inandırıcı bir cevap vermek, bunları halkımıza açıklamak zorundadırlar. Halk güçlerine karşı bu pervasız değerlendirmeye kılıf olan bu aşağılık ödünç «tespit»in hesabını vermelidirler.

DEVRİMCİ YOL'UN İDDİALARI VE LEGALİZM

«Bir Açıklama»sını da yayınladığımız D.Yol bu ödünç «tespit»inin; aldığı kararın gerekçelerini de aynı yazısında aktarmaktadır.

Başta da özetle aktardığımız gibi, D.Yol bu gerek-

çelerini, proletarya hareketi H.Çakmak'ın öldürölüşünü karşı-devrimci bir katliam olarak değerdendirdiğı için, bu noktanın dışında sıralamaktadır. «Adi Bir Cinayet Örgütü» ödünç «tespit»ine varmalarına sebep olan şeyleri anlatırlarken «Partizan grubu»ndan, katliam sorumlularının «ihraç edildiğı»nin söylenildiğinden vs. bahsetmektedir.

Burada dergimizle ilgili iddiaları ele almadan önce, bir nokta üzerinde durmak istiyoruz.

H. Çakmak'ın katledilişı üzerine proletarya hareketi dışında da birçok bildiri dağıtılmış, her siyasi hareket olayla ilgili görüşlerini ortaya koymuştur. Bunların olaydan nasıl faydalanmak için çırpındıklarını, bu olayı proletarya hareketine karşı düşmanlığın yeni bir aracı olarak nasıl kullandıklarını inceleyecek değiliz. Bildiriler ortadadır. Vurgulamak istediğimiz nokta oportünistlerin düşmanlık derecelerinin hangi seviyeye vardığıdır.

Oportünistlerin tümünün belirleyici tutumunu legal bir dergi olarak Partizan ile gizli bir komünist partisi olan TKP(M-L)'i özdeşleştirme çabası oluşturmuştur. Yayınladıkları bildirilerde kâh «Partizan»dan, «Partizan örgütü» yada «Partizan Grubu»ndan kâh TKP(M-L)den bahsetmişler; bunun ikisini bir göstermişlerdir.

Nedir böyle bir tutumun, anlayışın sebebi? Aslında böyle bir davranışın iki temel sebebi vardır. Onların proletarya partisine düşmanlıkları öylesine büyüktür ki, proletarya partisinin ismini bile kullanmaktan vebadan kaçarcasına uzak duruyorlar. TKP(M-L) den bahsetmeyince onun varlığını gizleyebileceklerini sanıyorlar. Aynı zamanda onlar bu ismi kullanamayacak kadar gerçeklerden korkan küçük burjuva âcizliklerini ortaya koymaktadırlar.

Parti Bayrağı revizyonistleri de bu şekilde davranarak İbrahim Kaypakkaya'ya PDA cephaneliğinden alınmış silahlarla saldırırken onun kurucusu ve önderi olduğu TKP (M-L)'nin ismini kullanmamak için gülünç ve sahte tavrılara girmişlerdir. Meselâ yayınladıkları yazılarda «TİKKO Hareketi»nden bahsetmişlerdir. Elbette sorun bir isim sorunu değildir. Oportünistlerin bu çekingenlikleri, TKP (M-L) ismini kullanmak istememeleri, bu isme değerini veren ideolojik-siyasi-örgütsel temelden kaynaklanmaktadır. Onların gizlemeye çalıştığı parti gerçeğidir. Proletarya partisini vareden ve Marksizm-Leninizm adına konuşanlara kesin darbeyi vuracak olan Marksist-Leninist ideolojik-siyasi-örgütsel temellerdir. Marksizm-Leninizmin can düşmanı olan küçük burjuvazinin bu tavrı anlaşılabilir bir olaydır.

Ancak onların legal yayınlarda, bildirilerde Partizan'la TKP (M-L)'i özdeşleştirme çabalarını anlamak birinciden daha zordur. Ama imkansız değildir. Bunların sebepleri illegal örgütlenmeye-gizliliğe karşı düşmanlığı temsil eden menşevik çizgilerinde aranmalıdır. Bunlar varlıklarını legal-kanuni sınırların kaderine bağlayan ve legal araçlarda hakim sınıfların istediği tüm bilgileri vermekte bir sakınca görmeyen küçük burjuva legalizmini temsil etmektedirler. dHB ve HB'nin ayrılık sırasında anlattıkları örgütsel (siyasi değil!) bilgilere bakmak yeter. Aynı şey diğerleri için de geçerlidir.

Ashında küçük burjuva oportünizminin bu alandaki yol göstericisi de faşizm şartları altında çalışan ve devrim yapmayı gerçek bir görev olarak tespit etmiş olan her grubun karşı çıkması zorunlu olan TİKP legalizmidir. TİKP şefleri geçmişte de legalleşme ateşiyle yanmakta; onun bu çizgisine karşı mücadele eden

proletarya hareketine karşı ise utanmazca yalanlarla bezenmiş iftiralar atmakta idi. Proletarya hareketinin legal çalışmaları «reddettiği», onu «revizyonizm» saydığı şeklindeki aşağılık iftiraları sıralamıştı ve yakın zamana kadar da bunlara devam etmiştir.

Oysa proletarya hareketinin bu konuda söylediği ülke gerçeklerine dayalı olan bir tespit idi: İlegal çalışma ve örgütlenme esas, legal çalışma buna bağlı olarak talidir.

Kolaycı devrim anlayışının tek tek temsilcileri olarak küçük burjuvazinin değişik kesimlerinin sözcüsü olan oportunist çevreler ise bu ilkeye düşmanca bakmış ve pratikte de esas olarak ve hattâ tümüyle legal çalışmayı almışlardır. Ve bu çaba, onlar için diğeriyle mukayese edilemeyecek kadar kontrolü kolay bulan hakim sınıflar tarafından desteklenmiştir. Çünkü komprador burjuva-toprak ağaları sınıfları bilmektedirler ki işçi sınıfı ve emekçi halk her şart altında örgütlenecektir. Ve yürüttükleri zorlu mücadele ile birçok demokratik hakkı söke söke almışlardır. Legal alandaki bu örgütlenme gizli bir örgütlenmenin kontrolünde ve gizli örgütlenmeyi güçlendirecek tarzda koordine edildiğinde faşist düzenin sonu yaklaşmış demektir.

Bu yüzden onlar halkın ve işçi sınıfının aslında her türlü örgütlenmesine karşı oldukları halde, zaten engelleyemedikleri legal demokratik örgütlenmeyi -devrim yapma iddiasıyla ortaya çıkan grupların esas almaları için- bir ölçüde devrimci hareketin legalize olması yönünde tercih yapmışlardır.

Bugün etrafımıza baktığımızda konferanslar yaptığı ilan edilen örgütlerin «illegal» liğinin göstermelikten öte birşey olmadığını görmek için fazla bir çabaya gerek var mıdır?

Partizan'la TKP (M-L) arasında özdeşleştirmeyi ya pan; Partizan'ı bırakalım bir «örgüt» gibi göstermeyi, gizli bir örgüt gibi gösterenlerin yukarıdaki çizginin savunucuları olmaları bu yüzden şaşırtıcı değildir. Tersine «normal»dir.

Ancak bunun devrime ve halka zararlı bir çizgi olduğu açıktır. Bu çizgi kitlelerdeki örgütlenme istek ve gerekliliğine esas olarak «legal» planda diye cevap vermektedir. Kitlelere gazete isimleri etrafında örgütlenmeyi önermektedir, vs. Meselâ H.Çakmak'ın katli ile ilgili dağıtılan bildirilerden birisi de kendisine «TKP/ML Hareketi» adını takan tasfiyeci bir gruba aitti. «TKP/ML Hareketi» adına dağıtılan bu bildiride halk «Halkın Birliği» saflarında toplanmaya çağrılıyordu. İlegal bir örgüt adına yayınlanan bildiri de halka legal planda bir gazete etrafında örgütlenmesini önermek... Bu, illegalite ve örgütlenme kavrayışının oportünizm tarafından nasıl çarpıtıldığının çarpıcı bir örneğidir. Bu çizginin, legal imkânları son sınırına kadar kullanmakla ne ilgisi vardır? Bu devrimci hareketin uzun vadeli çıkarımı günün kısa kârına feda eden menşevik bir çizgidir.

Bu meseleyi uzunca ele almamızın sebebi D.Yol şeflerinin de aynı çizginin savunucusu olarak «Partizan grubu»ndan «Partizan örgütü»nden «ihraç»lardan vs. bahsetmesinden dolayıdır.

Dergimiz yayın hayatına atılırken de belirttiği gibi bir «örgüt» «grup» vs. değildir. Dergimiz kitleler içinde Marksizm-Leninizmin yayılmasını hedeflemiş; bunu görev olarak kavramış olan legal bir yayındır. Her siyasi dergi gibi ülkemiz gerçekleri hakkında da belli görüşlere sahiptir. Diğerlerinden farklı olarak kendisine Marksizm-Leninizmi rehber kabul etmiştir. Bundan ötürü de ülkemizde Marksizm-Leninizmi sa-

vunmanın yolunun İbrahim Kaypakkaya'nın ortaya koyduğu Marksist-Leninist ideolojik-siyasi-örgütsel temeli savunmaktan geçtiğini vurgulamaktadır. O'nun önderliğinde kurulan TKP(M-L)'in proletaryanın biricik öncü örgütü olduğunu; Marksist-Leninist bir derginin görevinin Marksist-Leninist olarak gördüğü böyle bir örgütü desteklemek; onun görüşlerini Marksizm-Leninizm düşmanlarına karşı savunmak olduğunu tespit etmiştir. Marksizm-Leninizme samimiyetle inanan devrimcilerin Marksizm-Leninizm etrafında toplanması için çalışmaktadır. Bu yüzden de kesinlikle bir «örgüt» «grup» vs. değildir; o, proletarya hareketinin güçlenmesini biricik ve şerefli bir görev kabul etmiş olan bir dergidir.

Bu yüzden biz D.Yol'un iddialarını bizi doğrudan hedef alan yanıyla ele alarak cevaplıyacağız. Sorumluluğumuzun diğer yanını ise D.Yol şeflerinin proletarya partisine karşı yönelttiği iddialara TKP(M-L)'in bildirilerini yayınlayarak yerine getireceğiz.

«KİSMEN SAVUNMA ANLAMINA GELECEK BİR TUTUM»

D.Yol'un bu anlamda dergimizi esas alan iddiaları şunlardır:

«Bütün öneri ve ısrarlara rağmen bu karşı-devrimci ihaneti kısmen savunur bir tavır takınan Partizan grubu...»

«...belirli bir zaman geçtikten sonra da hainleri ve bu karşı-devrimci olayı kısmen savunma anlamına gelecek bir tutum takınılmış...» (abç)

Görüldüğü gibi D.Yol hem Partizan açısından hem de proletarya partisi açısından sorunu «karşı-devrimci

bir olayı kısmen savunma anlamına gelecek» tavrı şeklinde koymaktadır. Bu karşı-devrimci olayı bütünüyle yada esas olarak savunduğu şeklinde koymamaktadır, koyamaz da.

Proletarya partisi açısından «kısmen savunma», «ihraç» meselesini «kaçırılarak kurtarılma»sını vs. içermektedir. Ve biz doğru, ilkeli, Marksist-Leninist bir tavır takındığını tespit ettiğimiz proletarya partisi adına bir tartışmaya girecek değiliz. Onun yerine dağıtılan bildirileri yayınlıyor; okuyucuların, devrimcilerin özgür bir şekilde proletaryanın bir katliama karşı takındığı tutumu öğrenme imkânı veriyoruz.

Partizan açısından sorunun sınırları ise doğru-dan doğruya bu karşı-devrimci katliamı bir dergi olarak savunma, savunmama (yada D.Yol'un dediği gibi «kısmen savunma anlamına gelecek bir tutum takınma») sorunudur.

Dergimiz başından beri devrimci bir öğretmen olan H. Çakmak'ın öldürülüşünü karşı devrimci bir katliam olarak değerlendirmiş, lanetlemiştir. Bunun proletaryaya, halka ve devrime karşı büyük zarar veren bir cinayet olduğunu savunmuştur.

Bu bir katliamdır. Çünkü derecesi ne olursa olsun psikolojik yada fiziki olarak devrimci öğretmene işkence yapılmıştır. İşkence karşı-devrimcilerin, emperyalistlerin ve uşaklarının halka, devrimcilere, Marksist-Leninistlere karşı başvurdukları karşı-devrimci bir araçtır.

Çünkü H. Çakmak küçük burjuvazinin çıkarlarını savunan bir derginin görüşlerini doğru bulan halk saflarındaki bir devrimcidir. Bırakalım azılı halk düşmanı olmasını, bir faşist bile değildir. Yurtsever-devrimci görüşlere sahiptir.

İşte dergimiz bu yüzden proletarya partisinin değerlendirmesi temelinde açık yüreklilikle bu katliamı lanetlemiştir. Karşı-devrime hizmet eden, karşı-devrimci bir eylem olarak görmüştür. Her vesileyle bu katliamın savunulacak tek bir yönünün olmadığını açıklamıştır. Ve tüm halkımız bunu bilmektedir.

D. Yol şefleri de bilmektedir. Bildikleri için ve bu gerçeği reddettikleri zaman maskelerinin düşeceği ni kavradıklarından dergimizin bu karşı-devrimci eylemi ancak «kısmen savunma anlamına gelecek» tavrından bahsetmek zorunda kalmıştır.

Ama böyle bir sebeple, tek bir olaydan hareketle «devrimci bir grup»un «karşı-devrimci» ilan edilemeyeceği açık değil midir? Aşağılık bir «tespit»i haklı çıkarmak için getirilen bu gerekçenin sahteliğini ispatlamaya gerek var mı? Diyelim ki dergimizin, olayı D. Yol'un iddia ettiği gibi «kısmen savunma anlamına gelecek bir tutum»a girdiği doğrudur. Bundan hareketle onu «karşı-devrimci» ilan etmenin anlatılanlar içinde mantıklı bir tek temeli var mı?

DEVİRİMCİ YOL'UN İSTEDİĞİ «GEREKLİ TAVIR» NEDİR?

Yukarıdaki iddialardan hareketle dergimizi karşı-devrimci ilan etmenin kendi tabanlarında bile inandırıcı bir tek özelliği olmadığını bilen D. Yol önde gelenleri sözlerinin arasına açıkça söylemeye cesaretleri olmadığını gösteren başka şeyler de sıkıştırıyorlar. Ve ne istediklerini, üzerinde düşünen herkesin rahatlıkla çıkarabileceği şu sözlerle anlatıyorlar.

«Yapılan bütün uyarı ve önerilere rağmen bu karşı-devrimci olay karşısında gene devrimci olmayan bir tavır takınılmıştır?»

«...Olay karşısında gerekli tavrın takınılmamış olması...»

Bu yuvarlak lâflarla ne anlatılmak isteniyor? Kendilerinin onlarca devrimcinin katline karşı yabancıları oldukları ve hiçbir zaman göstermedikleri «açık ve samimi bir özeleştir» mi? Eğer öyleyse proletarya hareketinin bu katliamı lânetliyen, onu karşı-devrimci ilan eden ve bu katliamın sorumlusunu özellikleriyle birlikte açıklayan ve halktan tecrit eden, bu karşı-devrimci katliamın hesabını işçi sınıfımıza ve halkımıza veren tutumu «açık ve samimi bir özeleştir» değil midir? Ve nihayet eğer proletarya hareketi bu olay karşısında böyle bir tavır takınmadıysa «olayı kısmen savunma anlamına gelebilecek bir tutum» takındığı iddiası düpedüz saçma değil midir?

Bir yandan olayı sadece «kısmen savunma anlamına gelecek» tavrımızdan bahsedeceksin. Diğer yandan «açık ve samimi bir özeleştir»den bahsedeceksin. Eğer biz okuduğumuz bildirilerden D.Yol şeflerinin komplocu karakterlerini bir kez daha görmeseydik, bu saçma iddiayı D. Yol'un yabancıları olduğu özeleştiriyi kavrayamadığına bağlar ve tartışmayı, olayı «kısmen savunma anlamına gelecek» tavrımızın ne olduğunu öğrenme noktasına çekmeye çalışırdık.

Ama böyle bir tartışmanın saçmalığı ortadadır. D.Yol şefleri de bunu istememektedirler. Çünkü onların «gerekli devrimci tavır»dan anladıkları «açık ve samimi bir özeleştir» değildir. Ya da daha doğrusu onların «açık ve samimi bir özeleştir»den anladıkları başka şeydir.

Öyleyse D.Yol şeflerinin istedikleri «gerekli devrimci tavır»dan ne anlaşılmalıdır?

Tek birşey anlaşılmalıdır: **Hasan Çakmak'ı katle-**

den kişinin katledilmesi! Evet, sadece bu anlaşılmalıdır!

D.Yol şeflerinin bizi «karşı-devrimci» ilan etmek için eğilip, bükülürken; saçma iddiaları sıralarken, tutsuz gerekçeleri aktarırken arada sıkıştırdığı «devrimci tavır»dan anladıkları budur. Onlar bunu açıkça söylemeye cesareti olmayan küçük burjuvazinin kaypaklık tavrı içinde «aradan geçiştirmeye» çalışmışlardır.

DEVRİMCİ YOL ÇİZGİSİ CİNAYETLERİ MEŞRULAŞTIRIYOR

D.Yol H.Çakmak'ı katleden kişinin de öldürülmesini istiyor: Kısasa kısas! Bunun feodal kan davacılığının «devrimcilik» çizgisi haline getirilme çabası olduğu ortada değil midir?

Bu anlayışın ne olduğu ortadadır. Ve D.Yol şeflerine Ergin Altun yoldaşın katline karşı tavır takının denildiğinde, katili kast ederek «işte orada» demelerinin anlamı da tümüyle açığa çıkmıştır. Bu, onun da öldürülmesi için hedef göstermek değil midir?

D.Yol şefleri bir yandan onlarca katliama karşı tavır takınmayarak; diğer yandan da çok ağır zararlarda bulunmuş, çok ağır hatalar da işlemiş olsa, halâ halk saflarında bulunan kişilere namlu çevirilmesini önererek halka karşı cinayetleri meşrulaştırmaya çalışıyorlar.

Kimler imha edilir? Halkın kimlerin imha edilmesinden menfaati vardır? D.Yol sadece halk düşmanlarının, azılı faşistlerin, ajanların, ihbarcılarının vs. değil, halk adına halktan kişilerin de imhasını savunarak bu soruların cevaplarını çarpıtmaktadır. Hakim sınıfla-

rın değirmenine un taşıyan bir tavra girmektedir. Böyle bir yaklaşım sakattır, tehlikelidir. Halkın katledilmesi meşru görülemez, gösterilemez.

SORUNUN DİĞER YANI

O halde D.Yol şefleri H.Çakmak'ı katleden unsurun da katledilmesini istedikleri halde, onlarca devrimciyi katleden taraftarlarına karşı nasıl bir tavır takınmıştır? Sorunun diğer yanı da budur. D.Yol halkın katledilmesini meşrulaştırmaya yönelik tavrın bir bölümünü kesinlikle uygulamıştır. Hiçbir katliama karşı kendi anladığı anlamda bir «özeleştir(!)» değil, açık bir özeleştir yapmamıştır. Saflarındaki devrimcileri uyarmamış, katliamların bir tekini bile lânetlememiştir. Devrimcileri katledenlerin birer katil olduğunu halka açıklamamıştır.

D.Yol'un E.Altun yoldaşın katline karşı takındığı tavır yukarıdakinden daha kötüdür. D.Yol'un herhangi bir küçük burjuva siyasete aynı tavrı takınması ve onların da kendi arkadaşlarını katleden kişiyi kısasa kısas(!) diyerek öldürmeye kalkışmasının doğuracağı sonucu görmek için kâhin olmaya gerek yok. Bugün olan bu tür olaylar ve bizzat D.Yol'un takındığı bu tavır ortadadır. Öyleyse bu küçük burjuva devrimci örgütlerin birbirine girişi için yeşil ışık yakmak değil midir?

Bu kesinlikle halka hizmet etmeyen bir anlayıştır. Reddedilmelidir. Halkın devrimin menfaatleri ile tümüyle çelişmektedir. Bu çizgiyi savunmak demek devrimin çıkarlarına sırt dönmek, onu bir yana atmak demektir.

Bütün devrimciler, yurtseverler, en başta da D.

Yol şefleri mevcut durumu değerlendirmelidirler. Çünkü böyle anlayışlar yokedilmeden halka hizmet etmek isteyen herkes bu konularda eğitilmeden devrim mücadelesini ilerletmek zordur. Bu olmadan devrim mücadelesine önemli zararlar veren bu tür olaylar devam edecektir. Bu yolda çaba sarfetmeyenler sonuçta devrimci mücadelenin önünde bir engel olarak halka hesap vereceklerdir. Halkın bunların hesabını soracağı günler mutlaka gelecektir.

DEVRİMCİ YOL ŞEFLERİNİN DÜŞMANLIKLARI NEREDEN GELİYOR?

Yukarıda D.Yol'un gerekçelerini inceledik. Partizan'ın bu karşı-devrimci cinayeti lânetle andığını belirttik. Ve D.Yol'un bu ödünc «tespit»inin temelsizliğini ve sadece halk düşmanlarını sevindirdiğini açıkladık.

Öyleyse «karar»larının bu niteliği açıkken D.Yol'un bizi «adi bir cinayet örgütü» ilân etmeye varan bu düşmanlığı nereden ileri geliyor? Bu düşmanlığın temeli küçük burjuvazinin proletarya ideolojisine duyduğu düşmanlıkta aranmalıdır. Bunun ideolojik - siyasi - örgütsel temelleri vardır.

Partizan şimdi D.Yol şefleri nezdinde «adi bir cinayet örgütüdür». Çünkü:

Dergimiz, D.Yol'un keskin 'sol' lâflar altında izlediği sağ teslimiyetçi çizgiyi mahkûm etmektedir.

Çünkü dergimiz, D. Yol'un Halk savaşını lâfta savunur görünüp, bu teorinin özü olan gerilla birimlerinin örgütlenmesi, kırlar ele geçirilip Kızıl Siyasi İktidarlar kurularak şehirlerin kuşatılması, silahlı mücadelenin esas diğer mücadele biçimlerinin buna ba-

ğimli olması, illegal örgütlenme ve parti örgütlenme sinin esas diğer örgütlenme biçimlerinin buna bağımlı olması gibi birçok ilkeyi reddetmesine karşı çıkmaktadır. Halk savaşı kılıfı altında, şehirlerde öncü grupların silahlı eylemleri ile gerçekleşecek, ülkemizin sosyo ekonomik gerçeklerine ters, Castrist-Guevarist «öncü savaş» teorisini yaymaya ve bu şekilde bol bol devrim lâfı yapmasına karşı gerçekte devrimi imkânsız hale getirmesine karşı mücadele etmektedir ve edecektir.

Çünkü dergimiz, D.Yol'un emperyalizmin ülkemizde feodalizmi üstten bir devrim ile yıkararak kapitalizmi geliştirdiği türünden saçmalıklarla emperyalizmi ilerici gösterme çabalarına karşı çıkmaktadır. Ülkemizde yarı - feodal yapı gerçeğini reddetmesine ve buna bağlı olarak toprak devrimine karşı çıkmamasına rağmen, özü toprak devrimi olan DHD'ni savunur görünmesine karşı çıkmakta ve bu tavrını teşhir etmektedir.

Çünkü dergimiz, D.Yol'un komprador burjuvazi ve toprak ağalarının Türk ve müslüman olan kanadının temsilcisi faşist Kemalistlerin «küçük burjuvazinin en sol, en radikal kesiminin» sözcüsü olarak göstermesinin ve böylece hakim sınıflara karşı mücadeleyi baltalayan anlayışına karşı çıkmaktadır. Onların Kemalist faşist diktatörlüğü halka şirin gösteren, Kemalist faşist ideolojiyi «sol»culuk, «milli kurtuluşçuluk» çizgisi olarak adlandıran ve böylece de kendilerine «proletarya sosyalisti» ünvanı takabileceğini sanan anlayışını teşhir etmektedir.

Çünkü dergimiz, D.Yol'un, hakim sınıf klikleri arasında tercihkâr tutumunu, hakim sınıfların bir kesimini halka şirin gösterme tavrını mahkûm etmektedir. Somutta faşist CHP'yi kitlelere, halka bir umut

olarak gösteren, seçimlerde halkı CHP'nin kuyruğuna takmaya çalışan tavrını teşhir etmektedir ve edecektir. Faşist CHP'yi oligarşinin kullandığından bahsederlerken, CHP'nin oligarşi ile uzlaştığı tespitini yaparlarken, diğer yandan faşizme, sıkıyönetime karşı mücadele çığlıkları atmalarının, ne kadar samimiyetsiz ve tutarsız olduğunu teşhir etmekte, CHP'nin komprador buruvazi ve toprak ağalarının bir kesiminin sözcüsü ve faşist bir parti olduğu, ülkemizde faşizme karşı mücadelenin bir iktidar mücadelesi olduğu Marksist-Leninist ilkesini savunarak, CHP hakkında yayılan hayalleri yıkmaya çalışmaktadır.

Çünkü dergimiz, D.Yol'un anti-Leninist «entegrasyon» «üçüncü bunalım dönemi» tezleriyle oluşturdukları Troçkist emperyalizm tahlillerine karşı çıkmakta, emperyalistler arasında suni dengeden, üçüncü paylaşım savaşının imkânsızlığından dem vuran Leninizmin özüne aykırı tahlillerinin gerçek yüzünü ortaya koymaktadır. Üçüncü bir paylaşım savaşının imkânsızlığından dem vurarak proletarya ve halkları savaşa karşı mücadele konusunda silahsız bırakan tavırlarını teşhir etmektedir.

Çünkü dergimiz D.Yol'un sosyal emperyalizmi kitlelere şirin göstererek emperyalizme karşı mücadeleyi baltalamasına, sosyal emperyalist yayılmayı meşru gösteren orta yolcu tutumuna ve D.Yol'un sosyal emperyalistlerin ülkemizdeki uşakları olan T.K.P. gibi akımlarla uzlaşmasına karşı çıkmakta ve tabanındaki devrimcileri uyarmaya çalışmaktadır.

Çünkü dergimiz, milli mesele konusunda kâh hakim ulus şövenizmine, kâh ezilen ulus milliyetçiliğine prim veren D.Yol'un muğlak, ne idüğü belirsiz tavrına karşı mücadele etmektedir ve edecektir.

Çünkü dergimiz, D.Yol'un devrim isteyen kitleleri

belirsiz cephe kavramları ile oyalamasına, partinin öncü rolünü reddetmesine ve kitlelerin partinin önderliği altında toplanmasına engel olma çabalarına karşı çıkmaktadır.

Çünkü dergimiz, D.Yol'un izlediği menşevik örgütlenme çizgisine, devrimcilerin enerjisini barışçı, legal ve kof bir örgütlenme içerisinde heder etmesine karşı çıkmaktadır ve çıkacaktır.

Bu örnekler çoğaltılabilir. Aslında bu Marksizm-Leninizm ile küçük burjuvazinin siyaseti arasındaki çelişmelerin somut görüntüsüdür. Ve işte Partizan'ı bir anda «adi bir cinayet örgütü» haline getiren gerekler bunlar ve D.Yol şeflerinin duyduğu korkudur.

DÜŞMANLIĞIN DİĞER YÖNÜ

D.Yol'u dergimize karşı böyle bir değerlendirmeyen sebepler işte bunlardır. Ama pratikte şimdi alınan bu «karar»a sebep olan başka şeyler de vardır. Bunların en önemlisi D.Yol şeflerini uzun bir dönem sessizliğe gömen ve sonrada niteliğini açıkladığımız bu tür gerekçelerle yeniden ortaya çıkaran şey dergimizin E.Altun yoldaşın katledilmesi üzerine yayınladığı yazıdır. D.Yol'un büyük bir düşmanlıkla karşıladığı bu yazımızda neler söylenmiştir?

Orada dergimiz D.Yol'un katliamlarının üzerine gitmiştir. Onlardan halkımız nezdinde hesap sormuştur. Halk güçlerinin birliği önünde engel olan çizgilerini ve tek tek tavırlarını teşhir etmiştir. Tüm halkımızı olduğu gibi D.Yol görüşlerini savunan devrimcileri uyarmayı da görev bilmıştır. D.Yol şeflerini özelleştire yapmaya çağırmış, katliamları lânetlemeleri gerektiğini söylemiştir.

Buna karşılık D.Yol şefleri uzun bir sessizlik dönemi içerisinde bunları geçiştirmeye çalışmışlar, şimdi ise bizi «karşı-devrimci» olarak ilân eden ibret verici bir tavırla ortaya çıkmışlardır. Ancak kof, temelsiz ve halk içinde düşmanlık yaratmaya yönelik bu «karar»ları devrimci kitleler arasında uygulanamamıştır, uygulanamaz. Bu çaba boşa çıkmıştır, çıkmak zorundadır.

DEVİRİMCİ YOL ŞEFLERİNE YİNE SORUYORUZ!

D.Yol'un sorumsuz şeflerine soruyoruz:

Eğer «Partizan Grubu» bu karşı devrimci olayı kısmen savunduğu(!) için «adi bir cinayet örgütü» oldu ise ve bu değerlendirme doğru ise,

Sizleri, onlarca yurtsever devrimcinin katili olan sizleri nasıl değerlendirmek gerekir?

Çorum'daki «Acilci»yi öldüren kimlerdir?

Halkın Yolu ve Kurtuluş siyasetini savunan devrimcileri katleden kimlerdir?

Ali Rıza Koşar'ı alçakça katleden kimlerdir?

Ergin Altun yoldaşı katleden, adı-sanı belirli olan kimdir?

Kadırga Yurdu'nda H.K.'ndan Erdoğan Çamdallı ortada hiç bir neden yokken öldüren kimdir?

Ve daha onlarca olayda, yürüyüşte, mitingde, derneklerde, gazete satışlarında yurtseverlere devrimcilere silah çeken, onların kanını akıtan, provakasyon ortamı yaratan, kaba kuvveti devrimcilere devrimcilik adına yönelten kimlerdir?

Tüm bunların altında D.Yol'un imzası olduğunu tüm devrimciler ve halkımız bilmektedir. Bunların belgeleri ortadadır.

KATLIAMLAR LÂNETLENSİN!

Bütün bunlara karşı D.Yol'un şefleri ne tavır takınmıştır? Yine tüm halkımız bilmektedir ki, D.Yol şefleri bu olayları olağanüstü gayretlerle geçiştirmeye, üstünü örtmeye çalışmışlardır. Tabanlarındaki geri bilinçli unsurların, yada saflarına sızması pek kolay olan ajan-provokatörlerin yeni yeni katliamlara girişmeleri için şartları müsait tutmuşlardır. Aslında yaptıkları bu son «değerlendirme»de, bu unsurların bu tür hareketlere girişmeleri için yeni bir çağrı anlamına gelmektedir. Onlar bu «değerlendirmeleri» ile bu unsurları «Partizan grubu»na karşı savaşa davet etmektedirler.

D.Yol şefleri tüm bu katliamları sessiz bir şekilde izleyerek, «kısmen» değil, tamamen savunmuşlardır. Ali Rıza Koşar'ı katledenler ortada olduğu halde, D.Yol utanmazca olayı çarpıtan, burjuva entellektüel lâfların yuvarlatılmasıyla dolu özel sayılar çıkarmış ve sözde olayı ne kadar önemsedığını göstermeye çalışmıştır.

HALKIMIZ «KARAR»A KARŞI «GEREKLİ TAVRI» TAKINMALIDIR!

İsteyen istediği kararı alabilir. Ama alınan «karar» halkı ilgilendiriyorsa; devrim isteyen kitleleri ilgilendiriyorsa böyle «karar»lara karşı sessiz kalınmaz. Halka ve devrime karşı bu tür sorumsuz hareketler karşısında takınılacak tavır halka ve devrime bağlılığın bir ölçütüdür. Halk güçleri arasında düşmanlık yaymaya, dergimize karşı savaş ilân etmeye yönelik bu sorumsuzluk karşısında takınılacak tavır

halk güçlerinin birliğini gerçekten savunup savunmanın, eylem birliği çağrılarındaki samimiyetin göstergesidir.

Öncelikle bu «karar»ın sahibi olan D.Yol'un sorumsuz sorumlularına sesleniyoruz!

Bu «karar»ı kaldırmalısınız! Halk güçlerini bölmekten, proletarya hareketine düşmanlık körüklemekten bir sonuç alınamaz. Özeleştiriyi yapmalısınız. Özeleştiriyi «küçük»lük değildir. Halka ve devrime karşı sorumluluğun gereği ve ölçütüdür. Özeleştirmede şimdiye dek D.Yol adına işlenen cinayetlerin hesabını vermeli, bu cinayetleri lanetlemelisiniz. Bu cinayetleri işleyenleri birer devrimci katili olarak halkımıza tanıtmalısınız.

Dürüst, devrimci bir davranış olan bu tavırları göstermediğiniz sürece «birlik» üzerine söylediğiniz sözler kof ve halkı aldatmak amacıyla yazılmış sahte sözler olarak değerlendirilmekten öteye geçemeyecektir. Ve halk güçlerinin birliği önünde bir engel olarak halkımızın somut olarak tanıdığı kişiler olmaktan kurtulamazsınız. Bu sorumsuzlukların hesabını günü geldiğinde halkımız sizden sorar. Ama halkımız bunu sizin anladığınız anlamda bir «hesap sorma» olarak kavramamaktadır. Bunu, sizleri sadece halk düşmanlarını sevindiren «Bir açıklama»nın, bir ödünç «tespit»in sorumluları olarak teşhir ederek, yapacaktır.

Tekrar ediyoruz : Böyle bir «tespit»in pratik anlamı, faşistlere karşı mücadele yöntemi ile Partizan'a karşı mücadele yönteminin artık aynı olacağı demektir. Bu «karar» Partizan'a karşı «silahlı mücadele» çağrısı yapan bir karardır. Biz bu kararın pratik sonucunu devrimin ve halkın çıkarlarını üstte tutan, D.Yol'un görüşlerini savunan devrimcilerin uygulamayacağı inancındayız. Ama bazı sorumsuz şef-

lerin, geri bilinçli unsurların yada D.Yol kisvesine bürünecek olan bir ajan-provakatörün bu «karar»dan hareketle proletarya hareketine karşı saldırı hareketine girişebilirler. Bu «karar» proletarya hareketine yönelik bir provakasyon zemini yaratmıştır. Böyle bir girişimin yegâne sorumlusunu bu «karar»ı alanlar olarak kavrayacağız ve halkımıza bu temelde teşhir edeceğiz. Böyle bir düşmanca faaliyetin sorumluluğundan kaçamazsınız. Bu «karar»ı geri almalı ve özeleştiriri yapmalısınız!

DEVRİMCİ YOL GÖRÜŞLERİNİ SAVUNAN DEVRİMCİLERİ UYARIYORUZ

Bu «karar»ın gerekçeleri sahtedir. «Adi cinayet örgütü» tespiti, Aydınlık kalpazanlarından, hakim sınıflardan ödünç alınmıştır. Gerekçeler temelsizdir. Halk güçlerini bölen eylem birliği şartlarını yokeden bir «karar»dır. Üstelik proletarya hareketine karşı silahlı mücadele çağrısı anlamına gelmektedir.

Şeflerin bu düşmanca amacının âleti olunmamasıdır. Şeflerden böyle bir «karar»ın gerçek sebepleri sorulmalıdır. Onlarca devrimci katline karşı ses çıkarmadıkları halde, proletarya hareketi, saflarına sızmış olan küçük burjuva bir unsurun halk düşmanlarına hizmet eden karşı-devrimci eyleminin özeleştirtisini açık yüreklilikle vermesine rağmen onu «karşı-devrimci» ilân etmelerinin gerçek sebepleri D.Yol şeflerinden sorulmalıdır. Devrimci bir tavır takınılarak katiller açıklanmalı, halkımıza teşhir edilmelidir.

D.Yol şeflerinin katliamları lanetlenmesi istenmemiştir. Partizan'a karşı temelsiz düşmanlık yaratma ve Partizan'la özgürce tartışma ortamınızı yok eden, et-

meye çalışan böyle bir «karar»a karşı mücadele edilmeli, şeflerden «karar»ı geri almaları ve özeleştirisini yapmaları istenmelidir. Devrimci kitlelerin isteğine rağmen şeflerin sorumsuz «karar»lar alamayacağı bilinmelidir.

DiĞER YURTSEVER-DEVRİMCİ GAZETE, GRUP, KİŞİ YADA ÖRGÜTLERE SESLENİYORUZ

Bu «karar»a karşı açık ve kitleler önünde tavır alınmalıdır. Devrimci kitlelere bu «karar»ın halk düşmanlarına hizmet eden, halk güçlerinin birliğine, devrimci mücadeleye darbe indiren niteliği açıklanmalıdır. Onlarca devrimcinin katlini sessizce onaylayarak geçiştiren D.Yol şeflerinden bu katliamlara tavır alması istenmelidir. Böyle bir istekte bulunmamak da bu katliamları onaylamak demektir. D.Yol şeflerinden aynı zamanda, proletarya hareketinin takındığı açık ve dürüst tavrı örnek alarak özeleştirisi yapılması istenmelidir.

Günün çıkarları peşinde koşarak bu tavrı takınmayanlardan da halkımız hesap soracaktır.

İŞÇİLER, KÖYLÜLER, EMEKÇİLER, ÖĞRENCİLER; DERGİMİZİN OKUYUCULARI

Bizler H.Çakmak'ın katlini nefretle lanetliyoruz.

Bu karşı-devrimci, halk düşmanı eylemin savunulacak tek bir yanı yoktur. Ancak D.Yol şeflerinin aldığı «karar»ın bizim bu eylemi savunmamız gibi bir sorunla ilgili tek bir yanı yoktur. Zaten o, bizim «kısmen savunma anlamına gelecek tutum»larımız-

dan bahsetmektedir. Bu gerekçeler çalınan minarenin kılıfıdır. Bu katliamı D.Yol şefleri uzun zamandır bizleri «karşı-devrimci» ilân etmek için aradıkları bir olay olarak değerlendirmişlerdir. Bizler hakkımızdaki bu aşağılık tespite rağmen D.Yol'u ve şeflerini hâlâ devrimci, ama küçük burjuva devrimcisi olarak değerlendiriyoruz. Bu «tespit»lerini de bu niteliklerinden dolayı ve sınıf karakterleriyle uyum içinde olan sormusuz, halka ve devrime ağır zarar veren bir «tespit» olarak görüyoruz.

D.Yol'un bu kararının proletarya hareketine yönelik bir savaş çağrısı anlamına geldiğinin bilincinde olalım. Böyle bir ortamdan yararlanmak isteyen sormusuz şeflerin, geri bilinçli unsurların ya da D.Yol kisvesi altına gizlenebilecek bir provakatörün yararlanabileceğini unutmayalım. Bizi çekmek istedikleri bu provakasyon ve düşmanlık çizgisine kapılmayalım.

Soğukkanlılıkla, bıkmıp usanmadan bu «karar»ın gerçek sebeplerini kitleler nezdinde; işçilerin, köylülerin arasında, işyerinde, fabrikada, okulda; imkân bulunan her yerde anlatıp açıklayalım, yüreğinde devrim ateşi olan kitleleri bu karara karşı mücadeleye çağıralım. Bilelim ki, küçük burjuva şeflere rağmen tayin edici olan kitlelerin bilincidir. Ve proletarya hareketini küçük burjuva tekkelerini korumak için «devrimci» olmaktan çıkarmaya ne D.Yol şeflerinin, ne de bir başka küçük burjuva grubun gücü yetmez, yetemez!

Dergimiz proletarya hareketinin güçlenmesi yolunda Marksist-Leninist ilkeler doğrultusunda mücadelesini aralıksız sürdürecektir. Doğru bildiği bu yolda yürüyerek er ya da geç Marksizm-Leninizm adına konuşan küçük burjuva şeflerinin gerçek çehrelerinin tümüyle açığa çıkmasına; Marksizm-Leninizme sami-

miyetle inanan tüm devrimcilerin proletaryanın kızıl bayrağı altında toplanmasına çalışacaktır.

YAŞASIN MARKSİZM-LENİNİZM!

YAŞASIN HALK DEMOKRASİSİ VE BAĞIMSIZLIK MÜCADELEMİZİ!

HALK GÜÇLERİNİN BİRLİĞİ ÖNÜNDEKİ ENGELLER YIKILACAKTIR!

KAHROLSUN KOMPRADOR PATRON-AĞA DÜZENİ!

**ONUR
TOPLUMSAL TARİH VE KÜLTÜR
VAKFI**

DEVİRİMCİ YOL ŞEFLERİ SAHTE GEREKÇELERE DAYANDIRDIKLARI «KARAR»LARINI, DEVİRİMCİ KİTLELER KARŞISINDA UYGULAYAMAYACAKLARDIR

D.Yol'un proletarya hareketini «karşı-devrimci» ilan eden «karar»ının gerçek sebeplerini, ya da daha doğrusu sahte gerekçelerini inceledik. Şimdi bu nite-likteki bir «karar»ın devrimci kitleler önünde nasıl uygulanamadığının pratik bir örneğini vermek isti-yoruz.

D.Yol şeflerinin Partizan'ı «adi bir cinayet örgü-tü» olarak ilan ettiği Devrimci Yol dergisinin aynı sa-yısında, ayrıca Tarsus'taki 1 Mayıs mitinginden de bahsediliyor ve şöyle deniliyor:

«Bu arada Tunceli'deki olay nedeniyle mitinglere alınmayan Partizan grubu da miting alanına geldi. Ancak alanın kenarında tutulan Partizan'cılara mi-tinge katılamayacakları ve bunun nedenleri anlatıl-dı. Bunun üzerine mitinge gelen Partizan'cılar Tun-celi'deki olayı karşı devrimci bir olay olarak değ-erlendirdiklerini ve tasvip etmediklerini söyleyerek öze-leştiri yaptılar. Devrimciler bunu kürsüden açıklaya-caklarını daha sonra da Partizan'ın mitinge katılabi-leceğini söylediler. Özeleştiri kitleye açıklandı ve böy-lece Partizan mitinge katıldı.»

Daha sonra İşçinin Sesi adlı dergide ise «Partizan Grubu»nun esas olarak mitinglere alınmadığı»nı söyleme ihtiyacını duymaları; D.Yol şeflerinin «bir açıklama»larındaki şu sözlerden ileri geliyor:

«1 Mayıs kutlamaları sırasında, bu nedenle, Devrimci Yol tarafından düzenlenen mitinglere Partizan grubu dahil edilmemiştir.»

Ashında D.Yol şeflerinin böyle açıklamalar yapmak zorunda kalışlarının bir tek sebebi vardır: O da aldıkları bu «karar»ın sahte gerekçelere dayatılmış olmasıdır. «Adi bir cinayet örgütü» gibi aşağılık tepitin tek bir tutarlı ve mantıklı gerekçesi yoktur. Bu yüzden de devrimci kitleler önünde bizzat D.Yol şefleri kendi «karar»larını uygulayamamışlardır ve uygulayamayacaklardır da! D.Yol şefleri işte bunun sıkıntısını çekerek bu tür açıklamalarda bulunuyorlar.

Burada D.Yol şeflerinin mitinglere katılmak için toplanan Partizan taraftarlarına karşı ortamı provakasyona ve saldırıya açık hale getiren, kitle gücüne boyun eğen, birlik adına halk demokrasisini hançerleyen yurdun bir çok yerindeki tavırlarından bahsedecek değiliz. Bu da önemlidir ve ayrı bir yazının konusudur. Kısaca D.Yol da uzunca bir açıklamayla aktarılan 1 Mayıs mitingi üzerinde durmak istiyoruz.

Tarsus 1 Mayıs mitinginde olan nedir?

Olayların gelişimi binlerce kişinin gözleri önünde şöyle olmuştur:

Partizan taraftarları, D.Yol şeflerinin bu «karar»larına rağmen, 1 Mayısın şanlı geleneğini, oportünistlerin keyfi «karar»larına bırakmadılar ve 1 Mayıs'ta Tarsus'ta toplandılar. Başlangıçta, güçlerini henüz yeterince toparlayamadıkları bir sırada miting alanına doğru yürüyüşe geçtiler. Miting alanı girişinde D.Yol şefleri etrafa «askeri»(!) kordon çekerek miting ala-

nına girilmesini engellemek için harekete geçtiler. Fakat Partizan taraftarlarının başından beri takındıkları kararlı ve kesin tavırları karşısında gerilemek ve «karar»larını çiğnemek zorunda kaldılar. 1 Mayıs'tan günlerce önce ve mitingin başlama saatine kadar Partizan taraftarlarını kesin olarak mitinge almayacaklarını söylemelerine rağmen; çok kısa bir süre içinde, miting alanına doğru yürüyüşe geçildiği bir sırada, daha önce hiç ileri sürmedikleri bir şartla ortaya çıktılar. Kendilerinin Partizan taraftarlarını mitinge alacaklarını, ancak Partizan'ın Tunceli'deki olayı karşı-devrimci bir olay olarak değerlendirdiğini kitleye açıklayacaklarını söylediler.

D.Yol şeflerinin çok kısa bir süre içinde, adetâ jet hızıyla gösterdikleri bu yüz seksen derecelik geriye dönüş karşısında Partizan taraftarları ise; proletarya hareketinin bu olay karşısındaki tavrının gayet açık olduğunu, olayı zaten karşı-devrimci bir olay olarak değerlendirdiğini, halkımıza samimi bir şekilde bunun açıklamasını yaptığını ve Partizan taraftarları olarak kendilerinin de proletarya hareketinin bu konudaki tavrını doğru ve ilkeli bir tavır olarak değerlendirdiklerini açıkladılar. Proletarya hareketi tarafından çeşitli bildirilerle de zaten halka açıklanmış olan bu durumun burda da halka açıklanmasında bir sakınca görmediklerini, hattâ isterlerse bu bildirileri mikrofonda halka okuyabileceklerini belirttiler.

Bunun üzerine D.Yol şefleri buna gerek olmadığını, Partizan taraftarlarının bu olayı karşı-devrimci bir olay olarak gördüklerini kendilerinin kitleye açıklayacaklarını söylediler.

Partizan taraftarları da, D.Yol şeflerine karşı iyniyet göstererek, en azından bu sözleri tutanağa geçirmeyerek ve mikrofonda yapılacak açıklama için

bir metin saptamadan bunu kabul ettiler ve D.Yol şeflerinin son anda da olsa bu temelsiz «karar»larını değiştirmelerini halk güçlerinin birliği açısından sevindirici bulduklarını özellikle vurguladılar.

Ancak D.Yol şefleri, Partizan taraftarlarının kendilerine karşı gösterdiği iyi niyeti kötüye kullanarak, gelişmeleri mikrofonda tersyüz ederek kitleye açıkladılar. Sözde «Adana'dan gelen Partizan'cıların» D. Yol şeflerine «özeleştiri» verdiklerini, kendilerinin de bunun için Partizan taraftarlarının mitinge girmesine «izin» verdiklerini söylediler. Mikrofonun kendi elinde olmasını fırsat bilerek, Partizan taraftarlarının başından beri takındığı kesin ve kararlı tavır karşısında gerilemek zorunda kalışlarını gözlerden gizlemek için, kitleleri, özellikle de tabanlarındaki dürüst devrimcileri aldatma yoluna gittiler.

Burda D.Yol şeflerinin yaptıklarının ve söylediklerinin üzerinde tek tek durmak istemiyoruz. Çünkü onların yaptıkları ve söyledikleri başından sonuna kadar çelişkilerle dolu olmuştur. Örneğin D.Yol şeflerinin mikrofondan kendilerine «özeleştiri» yaptıklarını söyledikleri «Partizan'ın Adana grubu», mitingin başlamasından saatler sonrası, Adana Dev-Genç'in ardından miting alanına giriyordu. Yine D.Yol şeflerinin, «devrimciler bunu kürsüden açıklayacaklarını daha sonra da Partizan'ın mitinge katılabileceğini söylediler. Özeleştiri kitleye açıklandı ve böylece Partizan mitinge katıldı» şeklindeki sözlerinin yanlış olduğunu; bu açıklamanın Partizan taraftarlarının miting alanına girmelerinden çok sonra yapıldığını mitinge katılan herkes biliyor.

Burda kısacada olsa, D.Yol şeflerinin devrime yarar değil zarar veren, halk güçleri arasında birliğe değil onların parçalanmalarına hizmet eden bu keyfi

«karar»ı karşısında HK, dHB, DHY ve Kava oportünistlerinin takındıkları tavır üzerinde durmakta yarar vardır.

HK oportünistleri, gerçek oportünist niteliklerini 1 Mayıs Tarsus mitinginde de açıkça sergilediler. Partizan taraftarlarının takındıkları kararlı tavır karşısında başından sonuna kadar durmadan yalpaladılar. Peş peşe karar değiştirdiler ve D.Yol'la birlikte, partizan taraftarlarını kesin olarak mitinge almayacakları şeklindeki son kararlarını da hayata uygulayamadılar. Çünkü herkesten önce tabanlarını karşılarında buldular. Böylece HK şeflerinin D.Yol şefleriyle birlikte aldıkları «Partizan'ı mitinglere almama» kararı, bir kere daha devrimci kitleler tarafından geçersiz kılındı ve böylece oportünist kararların büro çekmecelerinde kalmaya mahkûm olduğu bir kez daha açığa çıktı.

dHY oportünistleri ise, sözde D.Yol şeflerinin Partizan taraftarlarını mitinge kesin olarak almama tavırlarını yanlış bulduklarını, ancak kendilerinin D.Yol ve Partizan taraftarları arasında çıkacak bir olayda «tarafsız» kalacaklarını söylediler. Böylece özünde D.Yol şeflerinin tavırları karşısında teslimiyet bayrağını çektiler.

Ö sıralarda sözde «Dev-Deb»i selâmlama çığlıkları atan dHB oportünistleri ise, bütün bu gelişmeler olup biterken her nedense ortalıkta görünmediler.

Başlangıçta bütün diğer siyasetlerden ve özellikle de dHB oportünistlerinden daha tutarlı bir tavır içine giren, Partizan taraftarlarının ardında yürüyüşe geçen Kava oportünistleri ise; D.Yol şefleriyle karşı karşıya gelindiğinde, çareyi Partizan taraftarlarından ayrılmakta buldular. Böylece diğer bütün oportünistler gibi onlar da D.Yol şeflerine teslimiyet bayrağını çektiler.

Bu nedenle Tarsus mitingi herkesin kendi gerçek yüzünü ortaya koyduğu bir miting olarak da büyük önem taşımaktadır.

Sonuç olarak meselenin asıl yanı, D.Yol şeflerinin 1 Mayıs Tarsus mitinginde gerilemek zorunda kalışlarını, sözde Partizan taraftarlarının «özeleştir» yapmalarına bağlamalarıdır. Bu tümüyle saçmadır. Partizan'ın Tunceli'deki katliamı başından beri lanetlediğini bilmeyen var mı? Ya da bu katliamı Partizan adına savunan bir tek kişi gösterilebilir mi? Açıkılır ki, D.Yol şefleri aldıkları bu temelsiz, sahte gerekçelere dayalı «karar»larını uygulayamamanın sonucu böyle sözleri yazmak zorunda kalmışlardır. Devrimci kitleler karşısında gerilemelerini, gerilemek zorunda kalışlarını şimdi de bu tür «açıklamalar»la mazur göstermeye çalışıyorlar.

Fakat onların unuttukları veya görmek istemedikleri şey, sahte gerekçelere dayandırılan «karar»ların asla uygulanamayacağıdır. Halk güçlerine karşı yönelmiş böyle düşmanca «karar»lar devrimci kitlelerin önünde para etmez ve onlar bu tür «karar»ların uygulanmasına imkân tanımayacaklardır!

Nitekim Bursa'da tanınmamıştır da. D.Yol ve HK.'nin sopalı barikatları yarılarak miting alanına girilmiştir. Gerici kararlar kitleler tarafından paramparça edilir ve edilecektir.

DEVRİMCİ EYLEM BİRLİĞİNİN ÖNÜNDE DİKİLEN ENGELLERİ YIKALIM

DEVRİMCİ YOL ŞEFLERİ DEVRİMCİLERE SALDIRARAK ÇÖKÜŞTEN KURTULAMAZLAR

Bugün halkımızın birliğini engelleyenler sadece komprador patron ağa düzeninin resmi ve sivil faşist örgütleri değildir. Kendilerine 'sosyalist' diyen faşistler de halka, devrimcilere saldırıp, onları katlediyor. Bunlara son zamanlarda TİK^o adlı halk düşmanları da katıldı. Bunlar fırsatını buldukları anda devrimcileri, yurtseverleri tıpkı diğer faşistler gibi öldürüyorlar.

Bunların dışında D.Yol gibi küçük burjuva siyasetin savunucuları da halkın birlik olmasının önünde engel olmaya çalışıyorlar. Halkın bölünmesine, provokasyona gelinmesine zemin hazırlıyorlar. Şimdiye kadar bir çok yerde öldürülen, yaralanan devrimci, yurtsever, Marksist-Leninistlerin akan kanlarının altında D.Yol'un da imzası bulunuyor.

Bu küçük burjuva devrimcisi siyaseti savunanlar İstanbul'da Kurtuluş gazetesinin çizgisini savunan bir devrimciyi pusu kurarak kolları kıpırdamadan öldürdüler. Çorum'da 'Acilciler' olarak bilinen bir grubun taraftarı olan devrimciyi öldüren yine D.Yol taraftarı birisi oldu. Bunlar yurtsever devrimcilerin birlik halinde yürüttükleri birçok mitingte kavga çıkarıp, mücadeleyi sabote ettiler. Polisin ve faşistlerin provokasyonuna zemin yarattılar. Güçleri yetiyorsa kavga çıkarıp, silâhlı çatışmaların yaratılmasında rol oynadılar: HK ile 'gençlik ağalığı' konusundaki tartışmalarını miting alanlarına, gösterilere sıçrattılar.

Yine yakın zamanlarda Elâzığ'da A. Rıza Koşar adlı yurtsever-devrimcinin öldürülmesine, Kars'ta H. Yolu'ndan bir devrimcinin öldürülmesinin altından D. Yolcular çıktı.

D.Yol savunucuları artık saldırılarını Marksist-Leninist Harekete de yöneltiyorlar. Bunlar Ankara'da Partizan özel sayılarını satan devrimcilere silâhla saldırılar. Silâhlı saldırılarla

da yetinmeyen bu küçük burjuva devrimcileri Kars'ta dergimizin siyasi çizgisinin taraftarı bir Marksist-Leninist katlettiler. Ergun Altun'u D.Yol siyasetini savunma kılıfı altına gizlenmiş birisi katletti.

Halkımızın bağımsızlık ve halk demokrasisi mücadelesine, şu ya da bu çizgiyi savunarak hizmet ettiğine inanmış olan bu devrimcileri kim öldürmektedir? Yurtsever devrimcileri kimler öldürebilir? Komprador patron-ağa devleti bu saldırılarını resmi ve sivil faşist örgütlerinin dışında sosyal faşistler üzerinden, TİKP şebekesi üzerinden ve bir de D.Yol gibi küçük burjuva siyasetler üzerinden yürütmektedir.

Ergun Altun'u öldürenin D.Yol perdesi ardına gizlenmiş bir ajan-provokatör olup olmaması önemli değildir. Ajan provokatörün yapacağını gerçekten D.Yol taraftarı olan biri yapabilmektedir. Bütün bu cinayetlerin altındaki imzanın D.Yol olması, bu arkadaşları uyarmalıdır.

Bugün D.Yol gibi küçük burjuva siyasetler ajan-provokatörlerin barınağı haline gelmiştir. Her siyasi hareketin içine ajan girebilir. Ama önemli olan siyasi çizgi — onun yönlendirdiği örgütsel yapıdır. Siyasi hattı gün gibi berrak olan bir siyasette provokatörler yaşayamaz. Girse bile kabak gibi açığa çıkar. D.Yol'un siyasi hattı bu katliamları provokatörler de yapsa anlaşılmasını imkânsız kılan; bu cinayetleri meşru gören bir siyasettir. Bu çizgi ajan provokatörlerin rahatlıkla cirit atabileceği ortam ve anlayışa müsait bir çizgidir.

Bir de üstelik D.Yol'un şefleri bütün bu cinayetleri teşhir edip, bunları yanlış bulduğunu açıklayıp taraftarlarını aydınlatacağına; onların uyanıklılıklarını artırıp bu cinayetleri işleyenlerin niteliğinin açığa çıkmasını sağlayacağına, bu cinayetlerin üzerini örtmeye, olayları örtbas etmeye çalışıyorlar. Sonuçta bu cinayetlere sahip çıkıp, onaylıyorlar. Yeni cinayetler için ortamı muhafaza ediyorlar.

D.YOL'UN ŞEFLERİNİ UYARIYORUZ!

Bu cinayetleri mahkum edin. Açık yüreklilikle özeleştirisini yapın. Taraftarlarınızı aydınlatarak 'ajan-provokatörlerin' ya da geri bilinçli unsurların D.Yol adını kullanarak yeni cinayetler işlemelerini önlemeye çalışın.

Halkın mücadelesini bölüp parçalamaya çalışanlardan, el-lerine devrimci kanı bulayanlardan, bunlara hizmet edenlerden halkımız mutlaka hesap soracaktır.

D.Yol'un tabanındaki devrimci arkadaşları uyarıyoruz!

Gerçekleri görmek için gayret edin. Bu savunduğunuz çizgi yarın sizlere de devrimci kanı akıttırabilir. Bu çizgi faşist CHP hükümetini faşizme karşı savaş vermeye çağırarak kadar hakim sınıflarla ittifak siyaseti gütmektedir. Sosyal faşistlerle her noktada uzlaşmakta; Dev-Genç, İGD dışında Rus sosyal emperyalizminin propagandasını yapan ikinci bir dernek gibi çalışmaktadır. Sağcı pratiğini gizleyen keskin lâflarla bütün devrimci enerjiyi çarçur etmektedir.

Sosyal faşist İGD'nin şimdi niye Che Guevera'ya 'büyük devrimci' demeye başladığını bir düşünün. Düne kadar 'goşist' 'maceracı' 'anarşist' diye saldırdıkları Che'ye; Kastro'ya —şimdi Castro Rus sosyal emperyalistlerinin uşaklığını üstlenince— söylediklerini geri aldılar. Bunlar çıkardıkları afişlere «Emperyalizme karşı yiğitçe savaşan büyük devrimci: CHE» türünden sözler yazıyorlar. Bunlar, D.Yol çizgisinin sosyal emperyalizmle uzlaşma çizgisinden yararlanarak onun tabanını kazanmak için sosyal faşistlerin başvurduğu bir taktiktir. D.Yol şeflerinin gi-deceği son yer T.K.P.'li sosyal faşistlerin yanıdır. T.K.P.'lilerin bu iki yüzlü tornistanlarının temeli devrimci arkadaşları uyar-malı; bunun sebeplerini araştırmaya sevketmelidir.

Yurtseverler, devrimciler;

İster D.Yol etikethi olsun, isterse başka bir görünümle olsun bu tür cinayetleri nefretle kınayalım. Bunların saldırılarına, provokasyonlara karşı uyanıklığımızı artıralım. Halk içinde devrimcileri öldüren bu katilleri teşhir edelim. Halkı bölen, arası-na nifak sokan, devrimcileri halktan koparanlara karşı aman-sızca mücadele edelim.

ERGUN ALTUN'LAR ÖLMEZ!

HALK DÜŞMANLARINA DEĞİL, HALKIN BİRLİK OLMA-SINA HİZMET EDELİM!

EMEKÇİ HALKIMIZA...

Türkiye'de, oligarşinin halk kitleleri üzerindeki sömürü ve baskısı her gün artmaktadır. Halkın direniş mevzilerini dağıtmak, emekçi halk kitlelerinin düzene karşı olan tepkilerini kontrol altına almak için sıkıyönetim altında -baskı dönemiyle birlikte- açık faşizme geçmek istenmektedir. Bu açık faşizme geçiş döneminde, emekçi halk güçlerinin direniş mevzilerini her türlü faşist saldırıya karşı korumak için, tüm ilerici-devrimci güçlerin omuz omuza mücadele etmesi gerekmektedir. Bu koşullarda, halk güçleri saflarında kargaşa ortamı yaratmak, şiddet dayalı çatışmalar örgütlemek, burjuvazinin devrimci hareketine saldırısına ortak olmak anlamına gelir. Ne var ki, halk saflarında, sadece faşist güçleri sevindiren, devrim davasına son derece zarar veren olaylar, saldırılar eksik olmuyor. En son Hasan Çakmak yoldaşımızın gece evinden kaçırılarak alçakça katledilmesi, önemle üzerinde durulması gereken bir olaydır.

Hasan yoldaşımızın katledilişi, bugüne kadar işlenen sol gruplar arası cinayetlerden çok farklıdır. Bu cinayet, önceden planlanmış ve o bölgede belli bir siyasi çalışması yapıldıktan sonra gerçekleştirilmiştir. Öte yandan, büyük bir kin ve hırsla, en adi ve insanlık dışı işkenceden sonra öldürülmüştür. Bu insanlık dışı cinayeti işleyenlerin siyasi kimlikleri ne olursa olsun, objektif olarak karşı-devrimin hizmetinde olduklarını eylemleriyle ortaya koymuşlardır. Bugüne kadar, devrimcilerin, başka devrimcileri işkence ederek canice öldürmesi görülmemiş bir olaydır. Esas olarak devrimcilerin birbirlerini işkence ederek öldürmesi düşünülemez. Devrimcileri işkence ederek öldürenler hep faşist güçler olmuştur. Çünkü onların devrimcilere karşı sınıf kinleri vardır. Onların yürekleri burjuvaziye uşaklık, devrimcilere sonsuz kin ile doludur. Sol saflarda yer almış olsalar bile ,devrimcileri işkence ederek öldürenler ancak burjuvazinin sadık uşakları olabilirler.

Hasan Yoldaşımızı insanlık dışı bir işkence ile öldürdüler. Hem de, burnunu tekmelerle parçalayarak, kulağını keserek, yüzüne sigara basarak, elleri ve ağzı bağlı, yalın ayak karların üzerinden yürütüp dağa kaldırarak, yere yatırıp beynine kur-

sun sıkarak öldürdüler. Kahpece işlenen bu korkunç cinayet tüm devrimcilere büyük bir uyarı olmalıdır.

Emekçi halk güçlerini derin üzüntüye boğan bu cinayet karışındaki tavrimız, her zaman olduğu gibi devrimci tavır olmuştur. Bu tür eylemlerin devrimci harekete verdiği ağır zarar ortadadır. Özellikle içine girdiğimiz bu yeni baskı döneminde bu türden provakasyonlara karşı son derece uyanık davranmak gerekmektedir. Oligarşinin her zaman **cepheden saldırmayacağı**, solun örgütsüzlüğü ve dağınıklığından yararlanarak, sol'dan da dolaylı saldırılar örgütleyeceği gözden uzak tutulmamalıdır. Siivil faşist terörün örgütlenemediği ilimizde, oligarşinin başvuracağı en önemli saldırı araçlarından biri de **provakasyondur**. Son aylarda ard arda gelen öldürmeler, geliş güzel sağda solda patlayan bombalar vs. bunların hepsi, oligarşinin provakasyon politikasının birer parçaları olma özelliğini göstermektedir.

Bir yoldaşımızın katledilmesiyle sonuçlanan bu son karşıdevrimci eylemi açığa **çıkarmak için, sorumluluğumuzun bilinciyle** sabırlı bir çaba içine girdik. İlk günden itibaren, en geniş arama-tarama ve çok yönlü soruşturmayı sürdürdük. Bu korkunç cinayetin yarattığı tepkiden yararlanarak olayı siyasi istismar konusu yapmaktan özellikle kaçındık. Olayı bütün yönleriyle açığa çıkarmadan halkımıza bir açıklama yapmayı doğru bulmadık. Bu cinayeti planlıyarak gerçekleştirenler açığa çıkartılmış bulunmaktadır. **Bu cinayeti işleyenlerin Partizan saflarında yer alan kişiler olduğunu artık herkes bilmektedir.**

Olayı duyduğumuz ilk günden itibaren, **olaya taraftarlarının** karışmış olabileceklerini düşünerek, Partizan'ı uyardık ve olayın açığa çıkartılabilmesi için en büyük görevin kendilerine düştüğünü söyledik. Ancak, yoldaşımızın kaçırılışının dördüncü günü, olaya karışanların kimliklerini Partizan'a bildirdikten sonra beşinci günün akşamı olaya kendi taraftarlarının karıştığını doğruladılar. **Bu ana kadar ise, bütün uyarılarımıza rağmen taraftarlarının olayla ilgisi olmadığını ileri sürdüler.**

Daha sonra yayınlanan bir bildiride, «Hasan yoldaşımızın, ırz düşmanı iddiasıyla kaçırılıp, ajan olduğu iddiasıyla öldürüldüğü yazılmaktadır.» Ancak bu iddiaların düzmece olduğu bildirildiği halde açıklanmamıştır. Bu iddiaların işlenen ve haince gerçekleştirilen cinayete kılıf olarak ileri sürüldüğü, tamamen düzmece olduğunu Partizan dahil tüm sol gruplar bilmektedir. Hasan yoldaşımız adına düzenlenen sahte MİT raporunun, bizzat tetiği çeken kişi tarafından kaleme alındığı ve olaydan son-

ra yazılıp daktilo edildiği kesin olarak açığa çıkartılmıştır. Sol grupların köyde birlikte yaptıkları araştırmada ırz düşmanlığı iddiasının da sahte rapor gibi düzmece olduğu ve cinayete kılıf olarak ileri sürüldüğü, açıkça tesbit edilmiştir. Bu korkunç cinayeti savunamayan bir takım unsurların bu sahte iddialara dayanarak söylentiler yaydıkları da dikkati çekmektedir. Bu tür unsurlara devrimci sorumluluklarını bir kez daha hatılatırız.

Diğer sol gruplar ilk günlerde olaya tamamen seyirci kaldılar. Bir hafta boyunca, dağ, taş, kar, yağmur demeden yürüttüğümüz arama faaliyetine katılmadılar. Ne zamanki, cinayet failleriyle birlikte tarafımızdan açığa çıkartıldı ve Partizan doğruladı, işte bu noktadan sonra olayla ilgilenmeye başladılar ve bu ilgilenme de topladığımız bilgileri öğrenmelerine kadar sürdü. Başta HK. olmak üzere anlaşılan bazı grupları sadece bu olayın nasıl siyasi istismar konusu edileceği ilgilendiriyordu. Faydacı anlıyaşlarını bir kez daha sergilediler.

Sonuç olarak:

Hasan yoldaşımız, karşı-devrimci bir eylem ile işkence edilerek alçakça katledildi. Bu eylem, bir ajan ve provakatör eylemi özelliğini taşımaktadır. Bu eyleme kalkışan kişiler hangi saflarda olurlarsa olsunlar, objektif olarak karşı-devrimin hizmetindedirler. Bu eylemi gerçekleştirenler, içinde yer aldıkları siyasi hareketin belli bir biriminde, o hareket adına siyasi çalışma yürüten sorumlu konumundaki kişilerdir. Bu nedenle bu eyleme, sorumluluğu hareketi bağlamayan sıradan bir sempa-tizan eylemi gözüyle bakılamaz. Tüm halk güçleri, halk saflarında karşı-devrimci eylemlere hayat hakkı tanımamalıdır. Partizan, kendi saflarında bu karşı-devrimci eyleme kalkışan tüm unsurları teşhir ve tecrit ederek ve ayrıca hakkettikleri şekilde cezalandırarak halka ve devrime karşı olan sorumluluğunu yerine getirmelidir. Devrimci hareketimiz, halka ve devrime olan bağlılığını, bu olay karşısında takındığı örnek devrimci tutumuyla bir kez daha kanıtladı. Her türden karşı-devrimci provakasyon eylemlerine karşı uyanıklığımızı bu güne kadar koruduk ve bundan sonra da koruyacağız.

Halk saflarında karşı-devrimci eylemlerin gerçekleştirilmesine fırsat vermiyelim. Bu tür eylemlere kalkışan unsurlara karşı liberal davranmayalım. Halk saflarında kargaşa ortamı-

nın yaratılmasına müsaade etmeyelim. Halka kalkan her türden faşist ve hain elleri kiralım.

KAHROLSUN PROVAKASYON...

HALKA KALKAN ELLER KIRILIR...

FAŞİZME ÖLÜM — TEK YOL DEVRİM...

**DEVİRİMCİ YOL
DEV - GENÇ**

DEVİRİMCİLERE!

15 Ocak 1979 tarihinde Tunceli Reşmevra (Mazgirt İlçesi) köyünde Devrimci Yol taraftarı olan HASAN ÇAKMAK arkadaşımız, partizan taraftarlarınca kaçırılmış ve işkence edilerek vahşice katledilmiştir.

PARTİZAN şefleri, bu adi cinayet açığa çıktığı zaman, katillerin birer karşı-devrimci olduğunu ve cezalandırılması gerektiğini kabuleder gözüktüler. Ancak bugün gellenen noktada, partizan şeflerinin işkenceci katilleri gizleme çabasında oldukları ortaya çıktı. Partizan şefleri bu katilleri cezalandırmadıkları gibi, devrimci hareketimize de teslim etmediler. İki yüzlü bu sahtekâr tavırları ile sadece ve sadece bu cinayetten sorumlu olduklarını ispatladılar. Ve sonuç olarak bu işkenceci katillere sahip çıktılar.

Ortaya çıkan bu sonuç: PARTİZANIN ADI BİR CİNAYET ÖRGÜTÜ olduğunu belgelemektedir.

Biz, partizan şeflerini adi bir cinayet şebekesi ve partizanı adi bir cinayet örgütü olarak ilân ediyoruz

Partizan, bundan böyle devrimci hareketimiz tarafından Türkiye çapında herbirinde adi bir cinayet örgütü olarak tanınacaktır. Bu karar devrimci hareketimizin merkezi olarak aldığı bir karardır. Ve her birimde uygulanacaktır. Halkımızın; işkenceci katillere ve özellikle bu «solculuk» adına yapanlara hiç mi hiç tahammüllü olmadığı bilinmektedir. Bu tür unsurların cezasız kalmıyacağını bir ur gibi halk saflarından atılmaları gerektiğini devrimci pratik göstermiştir. Devrimci hareketimiz halkımızın kendisinden beklediği sorumluluğun gereklerini yerine getirecektir. Bundan kimsenin kuşkusunu olmasın.

DEVİRİMCİ YOL

HALK GÜÇLERİ ARASINDA DÜŞMANLIK YAYANLAR YAKALARINI KURTARAMAZLAR

**Halkın Yolu ve Kava Oportünistleri Halk Güçleri Arasına
Düşmanlık Tohumları Ekme Tavrını Terketmelidirler!**

Halkımızın halk demokrasisi ve bağımsızlık mücadelesinin hızla yükselmesine paralel olarak devrimci saflardaki ideolojik-politik ayrışma da giderek berraklaşıyor. Bu gelişmenin bir parçası olarak, kendilerine 'proleter devrimci', 'Marksist-Leninist', 'sosyalist' vb. sıfatlar yakıştıran oportünistlerin yüzü de giderek açığa çıkıyor. Hızla teşhir ve tecrit olmak ve 'tekke'lerinin sonlarının giderek yaklaştığını görmek bu oportünistlerin halka, devrimcilere, yurtseverlere, Marksist-Leninistlere saldırmalarına yol açıyor.

Özellikle son dönemlerde meydana gelen ve ölümle sonuçlanmaya kadar varan bazı olaylar, oportünistlerin bu saldırılarını önemli bir noktaya getirmiştir. Bunun örneklerinden biri de geçtiğimiz ay içinde Tunceli'de yaşandı. H. Yolu oportünistleri, Kava'cılarının mallarını alarak; Kava oportünistleri ise, H. Yolu taraftarlarına işkence uygulayarak, halk güçlerini bölmek ve halk güçleri arasına düşmanlık tohumları ekmenin yeni bir örneğini daha verdiler.

Halk saflarında görülen arkadaşların mallarını çalmak veya halk saflarında görülen arkadaşlara işkence uygulamak dürist devrimcilerin, yurtseverlerin başvuracağı yöntemler değildir. Bunlar çöküşe doğru giden emperyalistlerin, sosyal emperyalistlerin ve onların ülkemizdeki uşakları faşistlerin ve sosyal faşistlerin halka karşı başvurduğu karşı-devrimci yöntemlerdir.

Bu nedenle biz, H.Yolu ve Kava'dan arkadaşları samimiyetle uyarıyoruz ve onları devrime zarar veren, halk düşmanlarına hizmet eden bu yıkıcı ve bölücü tavırlarını terk etmeye çağırıyoruz. Ayrıca bu tür yanlış tavırları devrimci eylem birliği önünde engel olarak gördüğümüzü bir kere daha belirtiyoruz.

HALKIMIZA ZORUNLU AÇIKLAMA!

Bundan kısa bir süre evvel, Mazgirt'te devrimci bir öğretmen öldürülmesi olayına sahip çıkan «TKP/ML» imzalı bir bildiri yayınlandı.(!)

Bu bildiride, olayın sorumluları olan ve kendine «partizan» diyen unsurlar meseleye şöyle bir kıydan dokunduktan sonra, manevra yapmakta ve hareketimiz TKP/ML'yi de maske olarak kullanarak kendi art niyetlerini gözardı etmeye çalışıyorlar.

Kendi karşı-devrimci eylemlerini, alçakça bir şekilde hareketimizin imzasını kullanarak kumufule etmek isteyen bu bir avuç burjuva bay, keskin ve içi boş laflar etmekte ve bu şekilde, halkımızı aldatmak, bunun yanında kendi gerçek niteliklerini gizlemeyi amaçlamaktadırlar.

«Partizan» adlı gurupça, sahtekârca bir şekilde «TKP/ML» imzalı olarak dağıtılan bu bildiriye yazanların, TKP/ML hareketi ile uzaktan veya yakından herhangi bir ilişkileri yoktur ve olamaz.

Doğmatik-hizipçi olarak anılan ve hareketimize düşman olan bu küçük burjuva çevrenin, bu tür karşı-devrimci eylemlere hareketimizin adını buluşturmalarındaki amaç, proletaryanın ve yoksul köylülerin mücadelesini saptırmak ve onu gözden düşürerek kitlelerden tecrit etmektir.

Ama Nafile!

Arkadaşlar: TKP/ML hareketinden atılan ve başını bir avuç kariyerist, bireyci, sahtekârın çektiği, Türkiye çapında sadece bir kaç şehirde yuvalanan ve şimdi kendine «partizan» adını veren bu gurupçuluk, İBRAHİM Yoldaşı kendine maske olarak kullanıp, TKP/ML hareketine de sahip çıkmak suretiyle gerçek niteliğini gizlemeye ve battığı bataklığa, kendisiyle beraber devrimcileri de çekmeye çalışmaktadır.

Bu gurupçuluğun, varlığını zoraki koruduğu bir kaç şehirde emekçiler bunları çok iyi tanımaktadır.

— Ümraniye 1 Mayıs mahallesinde beş işçiyi işkence ile öldürüp, provakasyona düşenler kimlerdir?

— Sahte sulkastlerle faşist emniyetçilerin ve subayların göklere çıkarılmasını sağlamada araç olarak kullanılanlar kimlerdir?

— Banka soygunlarını «Halk Savaşı» olarak gösterip «sol» keskinlikle palavra ile ortalığı velveleye veren, çeşitli yerlerde devrimcilere ve özellikle DEVRİMCİ HALKIN BİRLİĞİ'ne saldıranlar kimlerdir?

İşte bunlar kendine «partizan» diyen ve mazgirt'te devrimci bir öğretmeni işkence edip hunharca öldürenlerdir. Nerede bunun devrimciliği! Oysaki TKP/ML hareketinin Militanları halka saldırmaz, halkımızın kurtuluşu için her türlü fedakârlığı göze alan yoldaşlarımız, devrimcilere ve halka asla işkence yapmazlar. İşkence ve zulüm ancak faşistlerin kullandığı bir yöntemdir.

İşçilerden ve köylülerden tamamen tecrit olan ve ancak bazı macera düşkünü küçük burjuvaları etrafında toplayan, «partizan»cılık edebiyatı yapan bu sahte devrimciler, değil TKP/ML, onlar sadece faşistlere alet olabilecek, içine her türlü provakatör ajanın sızdığı küçük bir tekkedir.

Evet ama, küçük burjuvalar bildiğiniz gibi değil, çok, çok gururludurlar. Onlar kendilerini dev aynasında görürler. Onların proleterya ve yoksul köylülükten haberleri yoktur. Halk adına karşı-devrimci eylem yapıyorlar. Özeleştirme vereceklerine olayın sorumlularını ortaya koyacaklarına, bir bildiri dağıtıp kendilerinin, Türkiye'nin tek Komünist Partisi olduklarını iddia ederek ne kadar da ukalâ olduklarını ispatlamaktadırlar.

Fakat baylar biraz devrimci ve somut olun kendi küçük grubunuzla ayrıldığınız TKP/ML hareketi ile ne ilişkiniz kaldı. Disiplinini ve otoritesini reddettiğiniz şanlı TKP/ML hareketiyle hangi örgütsel bağınız kaldı. Dürüst sempatanları kandırmaktan vazgeçin.

«Gerçekler inatçıdır», «Güneş balçıkla sıvanamaz» bugün halkın mücadelesini saptıran ve devrime büyük darbeler vuran bu çizginizle İbrahim KAYPAKKAYA yoldaşla herhangi bir ortak yanınız olabilir mi?

Keskin devrimcilik adına, Troçkist tezlerle donanmış proletaryanın kurtuluşu ile ilgili herhangi bir muhteva taşımayan bu çizginizle şanlı TKP/ML hareketinin çizgisi arasında ortak bir yanınız olabilir mi?

YOKSUL YİĞİT DERSİM HALKI!

Kendisine «partizan» diyen bu küçük burjuva sapma gurubu iyi tanı. Senin karşına Komünist maskesi takıp ortaya çıkan ve Türkiye'de en küçük gurupçuklardan biri olan bu palavracı oportunist takımını iyi tanı. Sözümona gerillacılık adına çeşitli

devrimcileri öldüren faşist ve sosyal-faşistlerin işine yarayan bu gurubu iyi tanı. Tanımakla kalma gereken cevabı ver yani teşhir ve tecrit et. Bilinçsiz halk kitlelerinin kandırılıp göz göre göre devrimden saptırmasına asla izin verme.

Şanlı hareketimiz TKP/ML'yi araç olarak kullanıp hareketimize düşmanlığını yayan bu küçük burjuva oportunist gurup halkımızın mücadelesinin yükselmesiyle beraber yıkılacaktır.

Bu gurupçuk ülkemizde tek doğru çizgiyi savunan **DEVİRİM-Cİ HALKIN BİRLİĞİ**'nin ideolojik ve siyasi mücadelesi karşısında şimdiden dağılmaya başlamıştır.

«Partizan» taraftarı dürtüst devrimciler:

Tekke şeflerinin çeşitli şekillerde mücadeleyi saptıran provakatif eylemler koyması veya onaylaması sizin etkisinde kaldığınız küçük burjuva maceracı çizginin pratikteki kaçınılmaz sonuçlarıdır. Yine bu «sol» oportunist çizgi **İBRAHİM KAYPAK-KAYA** Yoldaşın önderlik ettiği M-L harekete ve onun tek M-L çizgisine ihanetin kanıtıdır. Sizin göreviniz bu ihanet akımını terk etmeniz, kariyerist şeflerin **İBRAHİM** yoldaşı ve onun önderlik ettiği hareketimizin istismarcılığına karşı durmanız ve M-L çizgide birleşmenizdir. Halka, devrime ve **İBRAHİM** yoldaşa bağlılık bunu gerektirmektedir.

Son olaylar şunu size göstermiyor mu: Sözüm ona «gerilaci» olan bu maceracı takım TKP/ML ve **TİKKO** ile herhangi bir ortak yana sahip olamaz ve onlar **İBRAHİM** yoldaşı sadece maske olarak kullanmaktadırlar.

İŞÇİLER, KÖYLÜLER BÜTÜN DEVRİMCİLER!

Biz TKP/ML hareketi olarak bu sahte devrimcileri (oportunist) karşı-devrimci eylemlerle örgütümüzün adını lekelemelerine, kendi burjuva menfaatleri için onu maske olarak kullanmalarına katlanamayız ve hareketimiz buna katlanamayacaktır. İşte bu açıklamamızda onların hareketimiz TKP/ML'ye sahip çıkamayacakların açıklamaya yöneliktir.

Göz göre göre defalarca karşı-devrimcilerin yapabilecekleri provakatif eylemleri yapıp ta arkasından gene hareketimizi bu tür şeylere buluşturma girişimlerini gerçekleştiren bu bir avuç ihanetçi, maceracı, gurubun sabotajlarına ve TKP/ML hareketini lekelemelerine hareketimiz katlanamaz ve katlanamayacaktır.

Meydanı boş bulduğunu zanneden bu «partizan»cıların bu tür şeylerle **İBRAHİM KAYPAKKAYA** yoldaşın adı ve mücade-

lesini de lekelediği açıkça görülmektedir. İşte buna da hareketimiz TKP/ML katlanamaz ve katlanamayacaktır.

Bu tür gerici tertip ve olaylar, M-L'yi çarpıtmalar yolumuzu aydınlatan, karanlıkları aydınlığa dönüştüren M-L ışığı ile bir bir ortaya çıkarılacak ve sorumlularından hesap sorulacaktır.

YOLDAŞLAR!

Biz Türkiye proletaryasının öncü birliği, savaşçı müfrezesi TKP/ML hareketi olarak Türkiye devriminin önündeki her türlü engeli yıkmaya and içmişiz.

Saflarındaki her türlü sahte devrimci ve kararsız bayat unsuru temizleyen hareketimiz komprador Patron Ağa devletini yıkmaya Demokratik Halk İktidarını kurmaya karardır.

Hareketimiz Halkımızın kurtuluşu için her türlü fedakârlığı göze almış çelik disiplinli yiğit, kararlı militan unsurları saflarında toplayarak faşist diktatörlüğü yıkmaya, sosyal-faşist gelişmeyi önleme ve demokratik Halk iktidarını kurma yolunda kararlılıkla yürümekte ve giderek her geçen gün daha fazla işçi ve yoksul köylülerin güven ve desteğini kazanmaktadır.

Ülkemizde tek M-L çizgiyi savunan, hayatın her alanındaki mücadelesinde bu çizgiye uygun davranan Proleter Devrimci Hareketimiz, her türden oportunist tekkeleri yıkacak, Parti ruhunun yozlaşmasına kararlılıkla karşı koyacak ve Proletarya Partisini kuracaktır.

Birlikten kuvvet doğar — Zafer için birlik...

Çelik ve Devrimci bir birlik...

İşte bu DEVRİMCİ HALKIN BİRLİĞİ saflarındaki birliktir...

— TKP/ML HAREKETİ KARIYERİST EMELLER İÇİN İSTİSMAR EDİLEMEZ!

— KAHROLSUN PROVAKASYON VE TERTİPLER!

— YAŞASIN M-L IŞIKLI YOLU!

— YAŞASIN TKP/ML HAREKETİ!

TKP/ML HAREKETİ

ŞUBAT 1979

HALKIMIZA AÇIKLAMA

Geçtiğimiz günlerde Tunceli'de bir devrim taraftarı öldürüldü. Partimiz TKP/M-L bu olayla yakından ilgilendi. Olayın gerçek yüzünü açığa çıkarıp devrim mücadelesine verdiği zararları bütün halkımıza bildirmeyi ve olayı nasıl değerlendirdiğimizi sorumluluğumuzun gereği olarak açıklamayı zorunlu gördük.

Partimiz ve yan örgütlerinden herhangi birinin üyeliğiyle kesinlikle ilişkisi olmayan taraftarlarımızdan bir kişi bir diğer taraftarlarımızdan birini kullanarak halktan bir kişiyi, ırz düşmanı olduğu iddiasıyla kaçırap, ajan olduğu iddiasıyla öldürmüştür. Daha sonra bu olayla ilişkisi olmayan halktan biri hakim sınıflar tarafından olayla ilgili olarak haksız yere tutuklanmıştır.

Kardeşler;

Bu eylem karşı-devrimci bir eylemdir. Çeşitli milliyetlerden halkımızın devrim davasına zarar veren, halk içinde düşmanlıklar yaratan bu adi cinayeti nefretle kınıyoruz.

Partimiz TKP/M-L Marksizm-Leninizm bilimini kendisine klavuz edinmiş, proletaryanın öncü müfrezesi, Komünist bir partidir. Bundan dolayıdırki, halk sınıf ve tabakaları arasında «Marksizm-Leninizm» adına düşmanlık körükleyen, düşmana uygulanması gereken şiddet yönetimini halka uygulayan, halk sınıf ve tabakaları içindeki kişi ve hareketlere karşı da daima mücadele etmiş ve bundan sonra da mücadelesini sürdürecektir. Partimiz kendi saflarında da bu tür hatalı anlayışlara karşı sürekli olarak mücadele etmektedir. Halka zarar veren her davranışa karşı tâvizsizce mücadele etmek, komünizm davasının bize yüklediği bir görevdir.

Bu anlayışla yola çıkarak, söz konusu karşı-devrimci eylemin sorumlusu olduğu ispatlanan unsuru saflarımızdan atmaya karar verdik. «Devrimcilik» adına halka saldıran bu unsurun gerçek yüzünü halkımıza sergiliyoruz: Bu burjuva unsur saflarımızdayken hotzotçu, yoldaşları küçümseyen, maceracı bir anlayışa sahipti. Kendisini aşma yönünde çaba sarfetmedi. O,

düşmanları sürekli küçümsedi. Ve kendisi gibi düşünmeyen partimizi pasiflikle suçladı. O, devrimin halk kitlelerinin eseri olacağı gerçeği yerine, halkı küçümsedi. İşte bütün bu anti-markсист anlayış sahiplerinin, kendilerini düzeltmedikleri takdirde halkımızın devrim mücadelesine bu derece ağır zarar verecekleri kaçınılmazdır.

Halkımızın kurtuluşunu isteyen ve bu uğurda mücadele eden bütün devrimciler, ilericiler ve yurtseverler; bu olaydan ren bütün devrimciler, ilericiler ve yurtseverler; bu olaydan ders çıkaralım. Olumsuzluklarımızı atalım, halkın birleşmesi önünde engel olan tavır ve davranışlarımızı terk edelim. Silahlarımızın namlularını birbirimize değil, düşmana çevirelim.

Çeşitli milliyetlerden emekçi halkımız: Yukarıda ağır zararlarını anlattığımız bu unsurun ayrıca yargılanması gerektiği inancındayız.

İŞÇİLER, KÖYLÜLER, TÜM EMEKÇİLER, DEVRİMCİLER, YOLDAŞLAR.

Bu gün en önemli sorunlardan biri, halk arasındaki çelişkilerin hangi yöntemlerle çözüleceği meselesidir. Devrimin menfaati düşmana karşı, halkın birleşmesini savunmak ve bunu hayata uygulamayı gerektirmektedir. Halk içindeki çelişkiler ve siyasi hareketler arasındaki zıtlıkları, barışçıl bir şekilde, eleştiri-özeleştiri ve ikna metodunu kullanarak çözmek mümkündür. Biz bu güne kadar bu doğru ilkeyi savunduk ve hayata geçirdik. Bundan sonra da bu şekilde hareket edeceğiz. Halk arasındaki çelişkileri doğru ele almayan, halk adına hareket edip, halka karşı kaba kuvvet yolunu benimseyen ve hayata uygulayanlar, karşı-devrime hizmet etmektedir. Halk içindeki kişi ve hareketlerin görüşlerinde farklılıklar olması normaldir. Bizce normal olmayan, Halk arasındaki bu görüş farklılıklarından dolayı, kendi görüşünden olmayana şiddet uygulamaktır. Bu tür tavırlar proletaryanın tavırları değil, karşı-devrimci bir tavrıdır. Proletaryanın dışındaki kişi ve gruplar, zaman zaman bu tavıra düşmektedirler. Bir yandan halkın temsilcisiyim, halkın davasını savunuyorum diyeceksin, diğer yandan halka şiddet uyguluyacaksın. Bu davranış elbette proleter bir davranış olmaz.

Partimiz TKP/M-L, halka zarar veren, halk arasındaki çelişkileri körükleyerek halkın birleşmesini engelleyen, her davranışı mahkûm etti ve edecektir. Partimiz TKP/M-L düşmanlarıyla, dostları arasında daima kalın bir çizgi çizdi.

Partimiz TKP/M-L dost sınıflar arasındaki çelişkilerin hatalı ele alınmasının ,sömürücü zalimlerin işini kolaylaştıracağı inancındadır. Çünkü, sömürücü kan emiciler, daima ırkçılığı, şövenizmi, mezhep farklılığını kullanarak halkımızı bölmeye, birbirlerine düşürmeye çalışmışlardır.

Emekçi Halkımız,

Hakim sınıfların «böl ve yönet» Politikasına hizmet eden, halk arasındaki çelişmeleri şiddet yöntemine baş vurarak çözüme tavrına zaman zaman girenleri defalarca uyardık. Ve halktan olan kişi ve hareketleri, ortak düşmana karşı mücadelede birliğe zorladık. Bundan sonra da zorlamaya çalışacağız.

Yoldaşlar, işçiler, köylüler, tüm emekçiler.

Partimiz TKP/M-L, çeşitli milliyetlerden halkımızın halk demokrasisi ve bağımsızlık mücadelesini proletaryanın önderliğinde zafere ulaştırmak ve giderek sınıfsız topluma varmayı amaçlamaktadır. Bu amacını gerçekleştirmek için mücadelesinin temelini 1972 yılında İbrahim Kaypakkaya yoldaşın önderliğinde yaşatmış ve bu güne kadar devam etmiştir. Bundan sonra aynı kararlılıkla devam edecektir.

TKP/M-L, emperyalizme, sosyal-emperyalizme, komprador kapitalizme, feodalizme ve her türlü gericiliğe karşı can bedeli bir mücadeleyle halkımızın en ön saflarında yerini almıştır.

TKP/M-L, bütün ilericiileri, yurtseverleri, devrimcileri sömürücü kan emici zalimlere karşı birlik ve beraberlik içinde mücadele etmeye kendi aralarındaki çelişmeleri halkın menfaatlarını daima göz önüne alarak, dostça ele almaya çağırır.

DÜŞMANLARA KARŞI HALK GÜÇLERİNİ BİRLEŞTİRELİM!

HALK GÜÇLERİ ARASINDA DÜŞMANLIK KÖRÜKLEYEN TAVIRLARA AMAN VERMEYELİM!

YAŞASIN ÇEŞİTLİ MİLLİYETLERDEN HALKIMIZIN HALK DEMOKRASİSİ VE BAĞIMSIZLIK MÜCADELESİ!

PATRON-AĞA DEVLETİNİ YIKACAĞIZ - HALK İKTİDARINI KURACAĞIZ!..

**TÜRKİYE KOMÜNİST PARTİSİ
(MARKSİST-LENİNİST)
..... BÖLGE KOMİTESİ.**

karşı kararlı bir mücadele yürütmüştür, yürütmektedir ve yürütecektir.

Partimiz TKP/ML bu güne kadar halkımızın ve tüm devrimcilerin yakinen tanık olduğu gibi, halka zarar veren, halk arasındaki çelişkileri körükleyerek halkın birleşmesini engelleyen her davranışı mahkûm etmiş, halkın düşmanlarıyla dostları arasında daima kalın bir çizgi çizmiştir. Çünkü partimiz TKP/ML dost sınıflar arasındaki çelişmelerin, hatalı ele alınmasının sömürücü zalimlerin işini kolaylaştıracağını bilincindedir.

İşçiler, Köylüler, Emekçiler!

Bağımsız, demokratik, özgür ve mutlu bir Türkiye için demokratik halk devrimi davası, sosyalizm ve komünizm davası uğruna mücadele eden partimiz TKP/M-L bu onurlu kavganın gereği olarak, halkımızın yüce çıkarları için «grupçu davranış» olarak değerlendirilebilecek, her türden davranışa karşı amansızca mücadele ederek, Tunceli'nin Mazgirt kazasında meydana gelen, partimizi ve halkımızı derinden etkileyen ve üzen halktan bir kişinin öldürülmesi olayına, biz komünistlerden beklenen en duyarlı ve tutarlı tavırla yaklaştı.

Partimizin bölgedeki en üst organı olan TKP/ML bölge komitesi, sorunu ele aldı, açığa çıkardı ve sorumlularından gereken hesabı sormak için adımlar attı.

Olayın hemen ertesindeki bir kaç gün zarfında söz konusu olayın gelişimi anahatıyla açığa çıkarılıp, sorumlusu tespit edildikten sonra TKP/ML bölge komitesi 20 Ocak 1979 tarihinde «DEVİRİMCİ YOL'dan arkadaşlara» başlığı ile aşağıdaki mektubu yolladı:

«DEVİRİMCİ YOL'dan arkadaşlara!

..... mahallinde geçen, sizi de ilgilendiren söz konusu olayla ilgili yaptığımız araştırma sonucu şöyledir:

Olay öncesi partimiz ve yan örgütlerinden her hangi birinin üyeliği ile kesinlikle ilişkisi olmayan, taraftarlarımızdan bir kişi, bir diğer taraftarımızı da kullanarak, sizin taraftarınız olduğu söylenen kişiyi ırz düşmanı olduğu iddiasıyla kavgırıp, ajan olduğu iddiasıyla öldürmüştür. Bu karşı-devrimci eylemden dolayı olayla ilişkisi olmayan halktan bir kişi, hakim sınıflar tarafından, olayla ilgili olduğu iddiasıyla gözaltına alınmıştır.

Partimiz TKP/ML Marksizmi-Leninizmi kendisine kılavuz edinmiş, proletaryanın öncü müfrezesi Komünist bir partidir.

Bundan dolayı partimiz bu güne kadar halk sınıf ve tabakaları arasındaki çelişmelerin ele alınmasında daima dostça bir yöntem olan, eleştiri-özeleştiri, ikna silahına sarılmıştır. Türkiye devrimci hareketi buna tanıktır. Partimiz bu doğru Marksist-Leninist tavrı hayata uygularken halk sınıf ve tabakaları arasında, «Marksizm-Leninizm» adına düşmanlık körükleyen, düşmana uygulanması gereken şiddet yöntemlerini halka uygulayan, halk içindeki kişi ve hareketlere karşı daima mücadele etmiş ve bundan sonra da mücadelesini devam ettirecektir. Partimiz kendi içinde de bu tür yanlış anlayışlara karşı mücadele etmiş ve etmektedir. Çünkü çeşitli milliyetlerden halkımızın menfaati bunu emretmektedir.

Bu anlayışla yola çıkarak söz konusu karşı-devrimci eylemin sorumlusu olduğu ispatlanan unsuru saflarımızdan attık, teşhir ve tecritine karar verdik. Ancak açıktır ki, halkın davasına bu derece ağır zarar veren bu karşı-devrimci eylemin sorumlusunun ayrıca yargılanması gerekir. Bu amaçla, yargılanması için araştırma derinleştirilmiştir. Sonuç ayrıca size ve halkımıza bildirilecektir.

Olaydan dolayı son derece üzüntü duyduğumuzu bildirir, bu tür olayların devrimci saflarda tekrarlanmaması için halka karşı sorumluluk duyan tüm devrimci arkadaşların çaba sarfetmesini diliyoruz.

Devrimci selâmlar.

TÜRKİYE KOMÜNİST PARTİSİ / MARKSİST - LENİNİST
(TKP/ML)

..... KOMİTESİ

20/1/1979»

TKP/ML bölge komitesi bu mektubun hemen ertesinde, 21 Ocak 1979'da «Halkımıza açıklama» başlığı altında bir bildiri yazarak durumu halkımıza açıkladı. Devrimci Yol'a yazılan mektubun özünde olduğu gibi bu bildiriye konarak bildiride açıkça «Çeşitli milliyetlerden halkımızın devrim davasına zarar veren, halk içinde düşmanlıklar yaratan bu adi cinayeti nefretle kınıyoruz.» dendi. Bölge Komitesi bildiriye «TKP/ML bütün ilericileri, yurtseverleri, devrimcileri, sömürücü, kanemici zalimlere karşı birlik ve beraberlik içinde mücadele etmeye, kendi aralarındaki çelişmeleri, halkın menfaatlerini daima göz önüne alarak dostça ele almaya çağırır.

«DÜŞMANLARA KARŞI HALK GÜÇLERİNİ BİRLEŞTİRELİM!

HALK GÜÇLERİ ARASINDA DÜŞMANLIK KÖRÜKLEYEN
TAVIRLARA AMAN VERMEYELİM!

YAŞASIN ÇEŞİTLİ MİLLİYETLERDEN HALKIMIZIN BA-
ĞIMSIZLIK VE HALK DEMOKRASİSİ MÜCADELESİ!

PATRON AĞA DEVLETİNİ YIKACAĞIZ, HALK İKTİDA-
RINI KURACAĞIZ!...»

diyerek sonuçlandırıyor.

Partimiz kendisine düşen bu ilk görevleri, partimizin komü-
nist yapısına lâyık bir şekilde yerine getirdikten sonra olayın
sorumlusu olan kişinin yargılanmasını ele aldı. Bu tür olayla-
rın devrimci saflarda bir daha tekrarlanmaması, böylesi dav-
ranışlarda bulunanlara ders olması ve devrimci hareketin ge-
lecekte de böylesi gelişmeler karşısında doğru bir yaklaşıma sa-
hip olması için, olayın sorumlusu olan kişinin sadece partimiz
tarafından değil, devrimci hareketin bütünü tarafından yargı-
lanmasını uygun buldu. Bu amaçla da, bu çerçevede bir halk
mahkemesinin kurulmasını önerdik. Konu ile ilgilenen beş dev-
rimci siyasi akım 25 Ocak 1979 tarihinde ortak bir toplantı
yaptılar ve sorunun çözümü için ortak adım atmada anlaşma
sağladılar. Bu anlaşma metnini de olduğu gibi halkımıza sun-
mayı yararlı görüyoruz:

«1 — Bir takım grupların meseleye ciddi olarak yaklaşma-
dıkları disiplini ihlâl etmelerinden dolayı, bundan sonraki ça-
lışmalara beş gurubun katılması uygun görülmüştür. Görüşme
dışı kalan guruplara gelişmeler hakkında gerekli görülen bilgi-
ler verilecektir.

2 — Olayın bütün yönleri ile açığa çıkarılması için, önce
çok yönlü soruşturma yapılacak, ondan sonra yapılacak işler
soruşturmadan sonra ele alınacaktır.

3 — Failin saklanması ve korunması TKP/ML'ye aittir.
TKP/ML gerekli gördüğü hallerde Devrimci Yol'dan gözlemci
isteyecektir. Ancak bu görüşmenin hemen ertesinde görüşme-
lere katılan beş siyasi akımdan ikisi geri çekildiler ve bir daha
görüşmelere gelmediler. Bunun üzerine partimiz Devrimci Yol
ve soruna yakinen eğilen UK'dan arkadaşlarla olayın faili olan
kişiyi ortak olarak sorgulamada anlaşma sağladı. Olayın açığa

çıkarılması, failinden hesabın sorulması için gerek DY. gerekse diğer siyasi akımların önerdiği bütün teklifleri kabul eden, bu konuda elinden gelen hiç bir çabayı esirgemeyen en son olarak olayın gerçek faili olan kişiyi yargılamak için devrimci harekete dahi çağrıda bulunmaktan geri kalmayan partimizin bu tavrına karşı Devrimci Yol ne yaptı?

Devrimci Yol kendi küçük burjuva yapısına uygun olanı yaptı. Lafta halk saflarındaki komplocu provakasyonlara karşı gözüken ama pratikte tertip ve provakasyonda diğer devrimci siyasi akımları epeyce gerilerde bırakan Devrimci Yol yine aynı yolu seçti. «Ölen öğretmenın intikamını almaya ant içercesine» Devrimci Yol'un şefleri olayın faili ile yapılacak olan görüşme yerinde komplo hazırlıklarına giriştiler. Görüşme öncesi görüşmeye Devrimci Yol'dan tek bir temsilci gelmesi gerektiği temelde anlaşma yapılmasına rağmen kendilerinin hazırladığı görüşme yerine gelmesi gereken temsilci yerine, hesapta olmayan üç kişiyi yerleştirmişler gözlemci olarak görüşme yerinde bulunması gereken UK'dan arkadaşların söz konusu yerde bulunmalarına engel olmuştur. UK'dan arkadaşların da bizzat yaşadığı bu komplo, tesadüfi bir gelişmenin ürünü olarak açığa çıkınca, biz aynı gün failin sorgulanmasını doğru bulmadık. Kendi hazırladığımız yer ve koşullar çerçevesinde Devrimci Yol ve UK'dan arkadaşların nezdinde failin sorgulanmasını yaptık. Bu sorgulamada Devrimci Yol'un sonradan yayınladığı bildiride tam tersine yazdığı şu iki önemli gerçek ortaya çıktı.

— Olayın faili olan kişi daha önce TKP/ML bölge komitesinin yayınladığı bildiride belirttiği gibi TKP/ML ve yan örgütlerinden her hangi birinin üyeliği ya da aday üyeliği ile her hangi bir ilişkisi yoktur.

— Eylemi kendi başına gerçekleştirmiştir.

Görüşme ertesi Devrimci Yol'un temsilcisine ortaya çıkan gerçekler temelinde, Devrimci Yol'un sözlü ve yazılı açıklamada bulunması gerektiğini, olayın partimize dolaylı ve dolaysız olarak mal edilmeye çalışılması halinde bunun en başta karşı-devrime hizmet olacağını bildirdik.

Kendilerini samimi ve dar gurup çıkarlarından uzak bir şekilde olayın oluşum, gelişim ve nedenlerini açıklamaya çağırdık. Partimiz merkez komitesinin, merkezi yayın organı KOMÜNİST ve daha bir çok yayında altının çizile çizile «Tüm silahlı eylemler merkez komitesinin insiyatifi ve kontrolü altında olacaktır» diye yazıldığını, bu nedenle değil olayın faili

olan kişinin, her hangi bir parti üyesi yada aday üyesinin partimizin alt organlarının bile böylesi bir eyleme bile girişme yetkisinin olmadığını vurgulamamıza rağmen, onlar çıkardıkları bir bildiride «örgütlülük» süsü vermeye çalıştılar.

Olayın failinin herhangi bir sempatiyan biriminde yer almadığını öğrenmelerine rağmen onlar açıkça yalana baş vurarak olayın failini belli bir birimin üyesi yapıyorlar. Bütün bu ikiyezli ve samimiyetsiz tavırlarına haklılık kazandırmak içinde, partimizin yaptığı ve kendilerine yazılı olarak ilettiği araştırma sonuçlarını, çarpıtarak aktarıyorlar. Ve bir de utanmadan bu araştırma sonuçlarına kendilerinin vardığını iddia ediyorlar.

Çeşitli milliyetlerden Türkiye halkı!

Kardeşler!

Bu olayda göstermistirki devrimci yol şefleri'nin, halk içindeki olumsuzluklarını gidermek için çaba harcamak gerektiği yönünde bir derterli yoktur.

Onların derdi, şimdilerde göklere çıkardıkları, halkın namusuna göz koyduğu yönünde elde önemli verilerin olduğu ve bu yüzdende köylülerin nefretini kazanan taraftarlarından birinin öldürülmesi de değildir.

Onların derdi, halk saflarında böylesi karşı-devrimci eylemlere girenlere karşı amansız bir şekilde mücadele eden, bu nedenle devrimci yol taraftarlarının daha önce girmiş olduğu böylesi eylemleri teşhir eden TKP/ML'den intikam almakta başka bir şey değildir ve olamaz!

Öldürülen öğretmenin cenaze törenine katılmak isteyen devrimcilere «katalırsanız kan gövdeyi götürür.» Köyde araştırma yapıyoruz adı altında köylülere «söylerseniz söyleyin, söylemezseniz sizden hesap sorarız» diyerek baskı yapan D.Yol'cular niye partimizden intikam almak için bu kadar «kararlı» ve «azimli» oluyorlar? Çünkü partimiz Devrimci Yol'un yayınladığı bildiride «Hasan yoldaşımızın katledilişi, bugüne kadar işlenen sol guruplararası cinayetlerden çok farklıdır.» diyerek haklı çıkarmaya çalıştıkları kendi imzalarının altında yer aldığı siyasi cinayetleri mahkûm etmiştir de ondan.

Bütün bunları kanıtlamak için sözü, Marksist-Leninistlerin bir süre önce yayınladıkları bir dergide yazılanlara bırakarak bitirelim:

«DEVRİMCİ EYLEM BİRLİĞİNİN ÖNÜNE DİKİLEN ENGELLERİ YIKALIM!»

Devrimci Yol şefleri devrimcilere saldırarak çöküşten kurtulamazlar.

Bugün halkımızın birliğini engelleyenler, sadece komprador patron-ağa düzeninin resmi ve sivil faşist örgütleri değildir. Kendilerine «sosyalist» diyen faşistlerde halka, devrimcilere saldırıp, onları katlediyor. Bunlara son zamanlarda TİKP adlı halk düşmanları da katıldı. Bunlar fırsatını buldukları anda devrimcileri, yurtseverleri tıpkı diğer faşistler gibi öldürüyorlar.

Bunların dışında D.Yol gibi küçük burjuva siyasetinin savunucuları da halkın birlik olmasının önünde engel olmaya çalışıyorlar. Halkın bölünmesine provakasyona gelmesine zemin hazırlıyorlar, şimdiye kadar birçok yerde öldürülen, yaralanan devrimci, yurtsever, marksist-leninistlerin akan kanlarının altında D.Yol'un da imzası bulunuyor. Bu küçük burjuva devrimci siyaseti savunular İstanbul'da Kurtuluş gazetesinin çizgisini savunan bir devrimciye pusu kurarak kolları kıpırdamadan öldürdüler. Çorum'da. Acilciler olarak bilinen bir gurubun taraftarı olan devrimciyi öldüren yine D.Yol'un taraftarı birisi oldu. Bunlar yurtsever devrimcilerin birlik halinde yürüttükleri bir çok mitingte kavga çıkarıp mücadeleyi sabote ettiler. Polis ve faşistlerin provakasyonuna zemin hazırladılar. Güçleri yetiyorsa kavga çıkarıp silahlı çatışmaların yaratılmasında rol oynadılar. HK ile «gençlik ağılığı» konusundaki dalaşmaları miting alanlarına, gösterilere sıçrattılar.

Yine yakın zamanda Elazığ'da A.Rıza KOŞAR adlı yurtsever devrimcinin öldürülmesine, Kars'ta Halkın Yolundan bir devrimcinin öldürülmesinin altından D.Yol'cular çıktılar.

D.Yol savunucuları artık saldırılarını marksist-leninist harekete de yöneltiyorlar. Onlar Ankara'da Partizan özel sayılarını satan devrimcilere silahla saldırdılar. Silahlı saldırılarla da yetinmeyen küçük burjuva devrimcileri Kars'ta partizan siyasi çizgisinin taraftarları bir Marksist-Leninisti katlettiler. Ergun Altun'u D.Yol siyasetinin kılıfı altına gizlenmiş birisi katletti.

Halkımızın bağımsızlık ve halk demokrasisi mücadelesine şu yada bu çizgiyi savunarak hizmet ettiğine inanmış olan bu devrimcileri kim öldürmektedir?

Yurtsever devrimcileri kim öldürebilir? Komprador patron-ağa devleti bu saldırılarını resmi ve sivil faşist örgütlerin dışında sosyal-faşistler üzerinden, TİKP şebekesi üzerinden ve birde Devrimci Yol gibi küçük burjuva siyasetler üzerinden yürütmektedir.

Ergun Altun'u öldürenlerin D.Yol perdesi ardına gizlenmiş, bir ajan provakatör olup olmaması önemli değildir. Ajan provakatörün yapacağını D.Yol taraftarı biriside yapabilmektedir. Bütün bu cinayetlerin altındaki imzanın Devrimci Yol olması bu arkadaşları uyarmalıdır.

Bugün Devrimci Yol gibi küçük burjuva siyasetler ajan provakatörlerin barınağı haline gelmiştir. Her siyasi hareketin içine ajan girebilir. Ama önemli olan siyasi çizgi onun yönlendirdiği örgütsel yapıdır. Siyasi hattı gün gibi berrak olan bir siyasette provakatörler yaşayamaz. Girse bile kabak gibi açığa çıkar. D.Yol'un siyasi hattı bu katliamları provakatörlerde yap-sa anlaşılmasını imkânsız kılan, bu cinayetleri meşru gören bir siyasettir. Bu çizgi ajan provakatörlerin rahathkla cirit atabileceği ortam ve anlayışa müsait bir çizgidir.

Birde üstelik D.Yol'un şefleri bütün bu cinayetleri teşhir edip, bunların yanlış olduğunu açıklayıp taraftarlarını aydınlatacağına, onların uyanıklıklarını artırıp, cinayetli işleyenlerin niteliğinin açığa çıkmasını sağlayacağına, bu cinayetlerin üzerini örtmeye, olayları örtbas etmeye çalışıyorlar. Sonuçta bu cinayetlere sahip çıkıp onaylıyorlar. Yeni cinayetler için ortamı muhafaza ediyorlar.

DEVİRİMCİ YOL'UN ŞEFLERİNİ UYARIYORUZ!

Bu cinayetleri mahkûm edin, açık yüreklilikle özeleştirisini yapın. Taraftarlarınızı aydınlatın. ajan provakatörlerin, yada geri bilinçli unsurların devrimci yol adını kullanarak yeni cinayetler işlemelerini önlemeye çalışın.

Halkın mücadelesini bölüp, parçalamaya çalışanlardan, ellerine devrimci kanı bulayanlardan ,bunlara hizmet edenlerden halkımız mutlaka hesap soracaktır.

Devrimci Yolun tabanındaki devrimci arkadaşları uyarıyoruz!

Gerçekleri görmek için gayret edin. Bu savunduğunuz çizgi yarın sizlere de devrimci kanı akıttırabilir...

Yurtseverler, devrimciler! İster devrimci yol etiketli olsun, ister başka bir görünümde olsun, bu tür cinayetleri nefretle kı-

nayalım. Bunların saldırılarına, provakasyonlara karşı uyanıklığımızı artıralım. Halk içinde devrimcileri öldüren bu katilleri teşhir edelim. Halkı bölen, arasına nifak sokan devrimcileri halktan koparanlara karşı amansızca mücadele edelim.

HALK DÜŞMANLARINA DEĞİL — HALKIN BİRLEŞİK OLMASINA HİZMET EDELİM!»

Yoldaşlar, işçiler, köylüler, çeşitli milliyetlerden tüm halkımız!

Çeşitli milliyetlerden halkımızın halk demokrasisi ve bağımsızlık mücadelesini proletaryanın önderliğinde zafere ulaştırmak ve giderek sınıfsız topluma varmaya amaçlayan bu amacını gerçekleştirme mücadelesinin temelini 1972 yılında İBRAHİM KAYPAKKAYA yoldaşın önderliğinde atmış ve bu güne kadar devam etmiş ve bundan sonra da aynı kararlılıkla devam edecek olan TKP/ML emperyalizme, sosyal emperyalizme, komprador kapitalizme, feodalizme ve her türlü gericiliğe karşı can bedeli bir mücadele ile halkımızın en ön saflarında yerini almıştır.

İşte bu nedenledir ki, partimize karşı ideolojik siyasi mücadele adı altında Mazgirt'deki olayı bahane ederek kara çalmaya çalışan her türlü oportünist-revizyonist çaba boşa çıkartılacaktır. Partimiz bu olayı bahane ederek yazılı olarak ideolojik, siyasi mücadele arenasına çıkamayan, ama dedikodu ve karalama yolu ile alttan alta her türden yalan yayarak parsa toplamaya çalışan oportünistlere, revizyonistlere ver her türden marksizm düşmanlarına gereken dersi vermekten de geri kalmayacaktır.

karalama yolu ile alttan alta her türden marksizm düşmanlarına gereken dersi vermekten de geri kalmayacaktır.

Partimiz TKP/ML, halkımıza ve devrimimize zarar veren bu olayın faili olan kişiyi de yargılayacak ve gereken cezayı vermekten çekinmeyecektir.

YAŞASIN PARTİMİZ TÜRKİYE KOMÜNİST PARTİSİ / MARKSİST-LENİNİST!

YAŞASIN PARTİMİZ ÖNDERLİĞİNDEKİ HALK ORDUSU TİKKO VE TMLGB!

KAHROLSUN KOMPRADOR PATRON-AĞA DEVLETİ!

YAŞASIN ÇEŞİTLİ MİLLİYETLERDEN TÜRKİYE HALKININ HALK DEMOKRASİSİ VE BAĞIMSIZLIK MÜCADELESİ!
YAŞASIN HALK SAVAŞI!

TKP/ML ABK'si. 3 Şubat, 1979

EMEKCİ HALKIMIZA!

Geçtiğimiz ocak ayında Tunceli'de bir devrim taraftarı öldürüldü. Partimiz TKP/ML, büyük bir sorumluluk duyarak bu olayla yakından ilgilendi. Yaptığı ön araştırmada, olayın failinin, partimiz ve yan örgütlerinden herhangi birinin üyeliğiyle kesinlikle ilişkisi olmayan bir taraftarımız olduğu, ortaya çıktı.

Bunun üzerine partimiz bölge yetkili organı toplanarak, eylemin karşı-devrimci bir eylem olduğunu ve bu karşı-devrimci eylemin sorumlusunu Partimizin saflarından atarak, teşhir ve tecrit edilmesini kararlaştırdı. Partimiz, tamamen inisiyatifi dışında meydana gelen bu olayı nefretle kınayarak, bu karar doğrultusunda DY'a bir mektup gönderdi. Ayrıca partimiz TKP/ML, sorumluluğunun gereği olarak, meydana gelen olayın gerçek yüzünü halkımıza açıklamak için «Halkımıza Açıklama» başlıklı, «TKP/ML..... BK» imzalı bir bildiri dağıttı. Yine bildiri de, eylemin sorumlusunun ayrıca yargılanması gerektiğini ve bu yargılama için gerekli araştırma ve soruşturmanın devam ettiğini belirtmişti.

Partimiz bu kişinin yargılanması için, halk içindeki çelişmeleri dostça ele alınmasına, hizmet edeceği inancıyla, diğer halk sınıf ve tabakaları içindeki siyasi hareketlere ortak yargılama çağrısı yaptı. Bu çağrıya K, KSD, HK, DY olumlu cevap verdiler. Ve ilk toplantı yapıldı. İlk toplantıdan sonra, sorumluluktan korkan ve parsa toplama amacıyla pusuda yatmayı daha doğru bulan HK ve KSD adlı küçük-burjuva gruplar geri çekildiler.

Araştırma ve soruşturmanın gereği olarak, eylemin sorumlusu kişiyle, DY ve K'dan birer temsilcinin katıldığı bir yüzleştirme toplantısı yapılması kararlaştırıldı. Ancak DY bu toplantıyı komplo hazırlamak gayesiyle istediğini, açığa vurdu. Bunun üzerine partimiz TKP/ML ABK imzalı bir bildiri dağıtarak bu komployu ve gelişimi, halkımıza aktardı.

Bu komploya rağmen, partimiz sorumluluğunu kavrayarak, yukarıda bahsedilen ortak toplantıdan vazgeçmedi. Ancak partimizin halktan yana bütün bu olumlu girişimleri karşısında paniğe kapılan, DY'da, bizzat görüşmelerde gerçeklerin ortaya çıktığını görünce (eylemin Partimiz tarafından yapılan bir eylem olmadığını, eylemin sorumlusunun da, partimiz ve yan örgütlerinden herhangi birinin üyeliğiyle kesinlikle ilişkisinin olmadığı bizzat yüzleştirme toplantısında ortaya çıktı) Parsa

toplama zihniyetiyle, yalan yanlış iddialarla dolu, bildiriler dağıtılmaya başlandı.

HK ve DHB gibi, dürüstlükten zerre kadar nasibini almayan, oportünistler ise, gerçekler açığa çıkmasına rağmen, partimizin lânetlediği bu eylemi, partimizin «yaptığı» şeklinde bildiriler dağıttılar. Bunların devrim diye bir meselelerinin olmadığı, küçük-burjuva tekkelerini ayakta tutabilmek için, her türlü hokkabazca tutumlara nasıl girdikleri, bir daha belgelenmiş oldu. Bizce onların bu, saldırıları ideolojik ve siyasi acizliklerinin ifadesidir. Partimize olmadık iftiralarda bulunan, gerçekleri karartmaya çalışan, halkımızın bağımsızlık ve halk demokrasisi mücadelesinde hedef şaşırtmaya çalışan bu oportünist koro sahipleri, kendi çöküşlerini engelleyemeyeceklerdir. Partimiz sorumluluğunun bilincinde hareket ederek olayın bütün yanlarıyla açığa çıkarması ve olay karşısında takındığı doğru tutum, onları daha da telâşlandırdı. Çünkü, onlar; bu tür kişileri saflarında bağırlarına basıyorlar. Onlar bir taraftan halk içindeki çelişmelerin dostça ele alınması gerektiği doğru tezini savunur görünürken diğer taraftan da halka şiddet kullanmayı maharet sayıyorlar. Bu küçük-burjuvaların bu maharetlerine Türkiye çapında örnek çoktur. Tunceli halkı da bu örneklerle sahiptir. Partimiz, halk arasındaki çelişmeleri daima eleştiri-özeleştiri ikna silahını kullanarak çözmeye çalışmış ve çalışacaktır. Partimiz, halkı bölen, parçalayan, birbirine düşman ettiren, her türlü çabalara karşı mücadeleyi kendisine zorunlu bir görev saymaktadır. İster hakim sınıfların böl ve yönet politikaları olsun, ister devrimci maskesi altında halkı bölen davranışlar olsun, halka ve devrime zarar veren her tutuma karşı, mücadele ettik ve edeceğiz, çünkü emperyalizme, sosyal-emperyalizme ve yerli uşaklarına karşı halk demokrasisi ve bağımsızlık mücadelesi zaferi, halk güçlerini birleştirmekten geçer. Bu karşı-devrimci eylemi, partimiz lânetlemesine rağmen partimizin eylem çizgisine uygunmuş gibi göstermeye çalışan, oportünist ve revizyonist koro sahipleri, bu tavırlarıyla karşı-devrime hizmet ediyorlar. Onlar halktan gerçekleri gizliyeceklerini zannediyorlar. Oysa halkımız bu oportünist ve revizyonistleri çok iyi tanımaktadır. Bunlardan DHB, HK ve DHY gibi oportünist ve revizyonistlerin gözü o derece karmaşıkki, partimizi karalamak için, azılı halk düşmanları olan Yaşar Değerli'leri, Uğur Gür'leri dahi savunmaya kadar işi vardiıyorlar.

Bütün bu oportünistlerin saldırıları boşunadır. Çünkü; par-

timizin eylem çizgisi gayet açıktır.

Partimiz, çöküşe giden emperyalistlere, sosyal emperyalistlere ve yerli uşaklarına karşı şiddet uygular.

Partimiz, sömürücü kan emicilerin varlığını sürdürmelerine hizmet eden, eli kanlı cellâtlara, işkencecilere ve ajanlara karşı şiddet uygular.

Partimiz, bugüne kadar dostlarını ve düşmanlarını daima kalın çizgilerle bir birinden ayırmasını bilmıştır. Bundan sonra da bu komünist tutumunu sürdürecektir. Çünkü; partimiz, Marksizmi ve Leninizmi kendisine rehber edinmiş, halk demok-rasisi ve bağımsızlık mücadelesinin biricik önderi komünist bir partidir.

Partimiz TKP/ML, Tunceli'de meydana gelen söz konusu olayın faili olan unsurun yargılanması için titiz bir şekilde, gerekli araştırma ve soruşturmayı sürdürdü. Bu unsurun olumlu ve olumsuz yanlarını birlikte ele alarak sonuçta şu karara vardı:

A—) 1. Saflarımıza katıldığı andan, hapishaneye düştüğü ana kadar geçen süre içindeki gelişimi değerlendirildiğinde, söz konusu unsurun saflarımıza küçük burjuva duygu, düşünce ve emelleri uğruna katıldığı; saflarımıza katıldıktan sonrada, bu durumunu esas olarak aşamamış, bunun kaçınılmaz ürünü olarak ta yoldaşlarına karşı, bile zaman zaman hotzotçu davranışlara girmiştir. 1977 sonbahar'ında verilen askeri bir görevi yerine getirirken polislerle girdiği silahlı çatışma sonucu, iki polisi yaraladıktan sonra kendisi de yaralı olarak yakalanmış ve 9 gün işkenceye tabi kılınmıştır. İşkence de esas olarak olumlu bir tutum takınmış, polisçe üzerinde ispatlanan iki eylemden başka hiç bir şey kabul etmemiştir. Hapishanede bulunduğu süre zarfında, yoldaşlarına ve halktan unsurlara karşı, zaman zaman hotzotçu ve sekte davranışlarda bulunmuştur.

2. Partimizin yararına olan bir eylemde bir yoldaşın hakim sınıfların eline geçmesini sağlayabilecek bir davranışta bulunduğu gibi, parti malı silahında atılmaması gerektiği halde atmıştır.

3. Yine yukarıdaki eylem sırasındaki, bu eyleme yardımcı olan bir yurtsevere şiddet kullanmaya kalkışmış, bu tavrına karşı çıkan yoldaşa da aynı şekilde davranmaya kalkışmıştır.

B) Bölgemize geldikten sonra bu unsur küçük-burjuva yapısının gereği olan hotzotçu ve sekte tavırlarını sürdürmüş ve bir yoldaşa küfür etmeye yumruk atmaya kadar da vardırması-

tır. Bunun üzerine bölgedeki yetkili organ ileri senpatizanlılık ölçüsündeki sorumluluğu çerçevesinde görev yürüttüğü birimden, kendisini almıştır. Durum henüz belirlenmemişken, gönderildiği yerde, herhangi bir birimde yer almazken, Kahraman Maraş olaylarına misilleme olarak, faşistlerin hakimiyetindeki bir şirkete ait olan bir yolcu otobüsünü kurşunlamıştır. Bu olay sırasında, faşistlerin olduğu bir mntıkadaki belediye reisinin de faşist olduğunu, gelen arabanın ona ait olduğunu sanarak, HY senpatizanı birine ait otomobili kurşunlamıştır. Otobüs ve otomobil olayı peşpeşe aynı gecede yapılmıştır. Bu olaylar henüz partimiz nezdinde açığa çıkmamışken, hemen ertesinde yine partiden habersiz parti kararıdır, süstü vererek, bir senpatizanımızla beraber bir ihbarcıyı öldürmüştür.

Bu olayların bu kişi tarafından işlenmesinin açığa çıkması üzerine, bölgenin yetkili organları duruma el koymuş ve bu unsurun yargılanmasını kararlaştırmıştır. Bu eylemlerle ilgili olarak, özeleştirî yaptığıının hemen ertesinde... mahallindeki cinayeti işlemiştir. Bunun üzerine parti bu ana kadar, kendisini korumak zorunda olduğu için, taşıdığı silahına el koymuş ve yargılama amacıyla gözetim altına almıştır.

Bu unsur diğer siyasetten devrimci arkadaşlarla tartışmalarda, hotzotçu tavrılarını sürdürmüştür. Kendisini eleştiren yoldaşlara karşı aynı tavırlara girmiştir.

Öldürülen öğretmen lumpenliklerinden dolayı köy halkının tepkisini üzerine çekmiştir. Bunun üzerine olayın faili, bir ırz düşmanı olduğundan hareketle öğretmene ders verilmesi gerektiği inancıyla;

1) Kulağını keseceği iddiasıyla öğretmeni dağa götürmüştür. Ancak, dağa götürdükten sonra, öldürmüştür.

2) Bu eylemi için bir senpatizanı kendisine âlet etmiştir.

3) Öldürmeden önce, emperyalistler, sosyal-emperyalistler ve onların uşakları Komprador burjuvazi ve toprak ağalarının yöntemi olan işkenceye baş vurmuştur.

4) Cinayeti haklı göstermek için öğretmenin ajan olduğu iddiasında bulunmuş, bunun içinde düzmece bir MİT raporu hazırlamış ve bunun öğretmen tarafından yazıldığını öne sürmüştür.

5) Düzmece MİT raporunun açığa çıkmaması için, beraberinde götürdüğü senpatizanı tehdit etmiştir.

6) Yine olayın açığa çıkmaması için halkı tehdit etmiştir.

7) Partinin kendisini bu olaydan dolayı saflardan atması

halinde, düzmece MİT raporunu yayınlayarak, partinin kendisini böylesi bir MİT raporu yazan bir ajanı öldürdüğü için attığı anti-propagandasını yapacağını vurgulamıştır.

8) Partinin kendisine olayın açığa çıkması için yaptığı çağrılara kulak asmamış, kendisini temize çıkarmaya çalışmıştır.

9) Düzmece MİT raporunu kendisinin yazdığını partinin açığa çıkarması ve ispatlaması üzerine, söz konusu raporun kendisinin hazırladığını kabul ettiği halde, olayla ilgili bazı gerçekleri hâlâ saklamaya çalışmaktadır. Bütün bu yaptıklarına rağmen, olayın faili bu unsurun saflarımıza ajan-provokatör olarak katılmadığını, saflarımıza katıldıktan sonra da, yine ajan-provokatörlük gibi bir görev üstlenmediğini, ancak vardığı gelişim aşamasında, bu rolü objektif olarak oynadığını, partimiz kabul etmektedir.

Sonuç olarak bu unsur, karşı-devrimé bilinçli olarak hizmet etmek için bu eylemleri yapmamıştır, şan ve şöhrat kazanmak uğruna yaptığı son eylemlerle bilinçsizce karşı-devrime hizmet etmiştir. Bundan dolayı partimiz, bu unsurla her türlü ilişkinin kesilmesine, halka teşhir ve tecrit edilmesinin devamına karar vermiştir.

Düşmanlara karşı halk güçlerini birleştirelim!

Halk güçleri arasında düşmanlık körükleyen tavırlara aman vermeyelim!

Yaşasın çeşitli milliyetlerden halkımızın halk demokrasisi ve bağımsızlık mücadelesi!

Komprador Patron-Ağa Devletini Yıkacağız Halk İktidarını Kuracağız!

TÜRKİYE KOMÜNİST PARTİSİ / MARKSİST-LENİNİST

..... BÖLGE KOMİTESİ

(TKP/ML BK)

Olaylarla

2

TUNCELİ'DE SAHTE SOLUN ZORBALIK!

İŞKENCEYLE ÖLDÜRÜLEN ÖĞRETMEN

● "Davadan döndüğü" için evini başkaları öğretmenini kulaklarını kesen, yüzünde sigara söndüren TIKKO'cular, sonunda yaptıkları işkenceyi "yeterli" görüp beynine kurşun sıktılar

● Cinayeti işleyen TIKKO'cular, öğretmenin köylülerini "söylerseniz, konuşursanız köyünüzü bombalarız, yakarız" diye tehdit ettiler

● TKP/ML cinayeti işleyen ajan provokatörün, bir çok karantık işte parmağı olan bir "sempatizantları" olduğunu söylüyor

HABER MERKEZİ

Sahte Solcu'lara sorarsanız bütün yaptıklarının adı "sınıf mücadelesidir". Evet elbette, halka saldırmak, halk içinde bölücülüğü ve karışıklığı körüklemek, hırslı yapmak, adam öldürmek, bütün bunları sistemli bir ideoloji ışığında yapmak ve ne kadar çok saldırsanız o kadar çok övünmek, o kadar çok mükaafatlandırılmak, bir sınıfın diğer sınıflara karşı verdiği bir mücadeledir. Amz iddisi, ediliğinin aksine bu mücadele, tam da ülkemizdeki bölücülüğün ve karışıklığın en büyük kaynağı olan, Brejnevlerin sınıf mücadelesi olabilir. Ayakları Türkiye toprağına basan, barıştan, birlikten, kardeşlikten yana olan emekçi sınıflara karşı yürütülen bir sınıf mücadelesidir bu.

Bütün gökçe giden, halk düşman sınıfların olduğu gibi sahici solcuların da gözünde, kendilerinden olmamasına işkence yapmak, işte bu sınıf mücadelesinin doğal bir parçasıdır.

15 Ocak 1979 günü, Tunceli'nin bir köyünde, bir ilkokul öğretmeni de bu sınıf mücadelesinin kurbanı oldu.

Bir ilkokul öğretmeni işkenceyle öldürülüyor

Mazgirt ilçesinin Reşme köyünde öğretmenlik yapıyor du Hasan Çakmak. Daha önce TIKKO grubunun görüşlerini benimsediğine, daha sonra Devrimci Yol grubuna sempati duymasına başlamış ve TIKKO'dan elini ayırmış çekmiştir.

Köylüler tarafından sevilen Hasan Çakmak'ın uzun süre tehdit etti TIKKO'cular, sonunda kendilerine dönməsi için pusula bile gönderdiler "Partizana dön yoksa başına bela açılır."

15 Ocak gecesi TIKKO grubundan iki kişi, öğretmenin evini bastılar. Kendisini silah tehdidiyle oturarak önce ellerini ve ayaklarını bağladılar. Daha sonra işkence başladı.

Hasan öğretmenin tekmeyle yüzünü dağıttıktan sonra, yanına sigara bastılar ve kulaklarını parça parça defalarca kestiler. Bununla da yetinmediler ve ayakları çıplak olarak elleri, ağzı bağhasatlerce dağda karların üzerinde yürüttüler. En son olarak da bütün bu işkencelerden sonra yere yatırarak beynine kurşun sıkıp öldürdüler.

Aynı kişiler köylülere "konuşursanız, söylerseniz köyünüzü yakarız, bombalarız diyerek gittiler.

Daha sonra işledikleri hunharca cinayeti haklı gösterebilmek için güya öğretmenin eliyle yazılan ve MIT'e gönderilen ek üzere hazırlanan bir rapor yazdılar. Yine bu, eyleme öncülük eden TIKKO'cu kimseye bilgi vermemesi için yamındaki arkadaşını da tehdit etti.

Daha sonra öğretmenin ırz düşmanı ve bir MIT ajanı olduğu için kendileri tarafından öldürüldüğünü söylediler. Ve ellerindeki MIT raporuna da delil olarak öne sürdüler.

Cinayeti işleyenler TIKKO'cu

Cinayete ilgisiz olmayan sırada bir kişi gözaltına alındı.

Aradan geçen zaman içinde ve uzun süren arama çalışmalarının sonucunda duyulan olay, halkta büyük bir tepkiye yol açtı. Bunun üzerine ilçedeki merkezin üst üste bildiriler çıkmasına başladı. Bütün sahte solcu gruplar, adalet ve insanlık havari kesiildiler. Hepsinin kendine ne kadar cinayete karşı olduğunu, halk içindeki çelişkileri nasıl ıkna ve eleştiri yöntemiyle çözmeye yana olduklarını anlatmak için yarışa girdiler.

(Röportajlar: Hasan Yıldız)

Tabii TIKKO'cular geri durmuş. Ortalıkta birden TKP/ML, ABB'a başlıklı bildiriler kapladı. TIKKO'cular dağıttıkları bildirilerde sayıfalar dolusu yazılar yazarak, sözkonusu cinayeti işleyen, "sadece kendilerini sempeti duyan bir kişi olduğunu, asla aday üye veya üyeliğe ilişkin olmadıklarını anlatmak için epey ter döktüler.

Bu benganede kimisi de çıkmış durmadan lbo yoldaşım yolundan siz mi daha iyi gidiyorsunuz yoksa biz mi? TKK/ML adı sizin mi yoksa bizimmi tartışma- na giriyordu.

Olaydan sonra TIKKO'cuların önderliğinde 5 sahte solcu grup gizli bir toplantı yaptılar ve suçluyu yarglamak için bir "halk mahkemesi" kurdular. "Mahkeme" sonucunu TIKKO'cular da-

ğıttıkları bir bildiri ile açıklarlar. Bildiride: "Bizimle hiç bir ilişkisi olmayan" dedikleri unsurun "TKP/ML safalarından atılmasına karar verdikleri yazıldı. Ayrıca "mahkeme" suçlunun teacine ve silahının alınmasına da karar vermiştir.

TIKKO'cular şubat ayında dağıttıkları altı sayfaflık bir bildiri özürleri kaba hatlerinden büyük, söylediklerine göre "Hareket" ler aynı bundan bir süre önce öldürülen 5 ilçinin, onların değimiyle "5 faşistin" olduğu gibi "ırz düşmanı olduğu" söyleyen bu öğretmenin ölümünde de sorumluluk duymuş ve açık yüreklilikle üzerine düşeni yapmışlar!

"Bu cinayeti işleyen unsur, 1977'de iki -polis yaralamış, kencing verilen bir askeri görevi yerine getirirken bir arkadaşını ele vermiş ayrıca parti mali olduğunu bile elinde silahını atmıştı. Daha sonra faşistlere ait bir işletmenin otobüsünü kurşunlamıştı. Faşist bir belediye reisine ait olduğunu sanarak

TİKP ŞEBEKESİNİN DEMAGOGİSİ KİMSEYİ ALDATAMAZ!

Ön sayfadaki ve aşağıdaki gazete küpürleri Aydınlık'ın Mayıs 1979'da yayınladığı dizi yazının bir bölümüne ait... Bay Hasan Yıldız'ın Hasan Çakmak'ın katliamıyla ilgili yaptığı «röportaj»ı içeriyormuş... Orada yazılanların röportajla bir ilgisi olup olmadığı yazı okununca görülebiliyor. Yazılanlar H.Çakmak'ın katliyle ilgili yayınlanan TKP(M-L) nin ve D.Yol'un bildirilerinin den alınmış ve çarpıtılarak aktarılmıştır. Marksist-Leninistler ve devrimciler karşı-devrim cephesinin demagogik propagandalarından kullanması pahasına da olsa, hatalarını halka açıklamaktan çekinmezler. Elbette karşı-devrim cephesinin bir parçası olan TİKP-Aydınlık çetesinin görevi de küçük burjuva unsurların bu tür katliamlarını devrimi, devrimci örgütleri karalamanın bir parçası haline getirmektir. Bunları «milleti birbirine düşürmek için» yapılmış eylemler olarak göstermektir. Bu karşı-devrimci çetenin ipliği çoktan pazara çıktığı için yaptıkları üzerinde durmayacağız.

Halkın Yolu'culara ait bir otomobile de ateş açmıştı," diyorlar ve daha sonra bu açıklamayı yapıyorlar: "Bütün bu yaptıklarına rağmen olayın faili olan bu unsurların aklanması, provokatör olarak katılmadığı, saf tutması katildikten sonra da ajan provokatörük gibi bir görev üstlenmediği, ancak bugün varlığı gelişim aşamasında bu rolü objektif olarak oynadığını partinin yeniden kabul etmektedir."

Halk olayı büyük bir nefrete karşılıyor

Şu anda Hasan Çakmak'ın öğretmenlik yaptığı köy halkı olayın üzerinden üç buçuk ay geçtili halde büyük bir azimle içinde. Olayı köyde her köşede en derinden dahi doğru düşünülmemektedir. En azından iki dokuz bile konuşurken ortadaki bir kışkuğu ve çekingenlik oluyor. Yabancıların bulunduğu sohbetler de ise olaydan hiç söz edilmeyor. Adında köylülerin olay hakkında oldukça geniş bilgiler vardır. Köylülerin için yapılan besimler ve haklarında çıkabilecek bir «özet» herkesin ağzına dağılmaktadır.

İnsanın suçlanmasında kabul etmeyen bir sanık olayla ilgili olarak sorgulamasında şunları söyledi: "Yine burada insanlar vurulmakta, insanlar öldürülmektedir. Bundan bir tanesi de öğretmen Hasan Çakmak'tır. Bu öğretmen işkence edilerek, ezilip edilmek bunların ölümlüdür. Kimin öldürüldüğünü bilmiyoruz ama bu iş devrimci adı altında da yapılar. Bu yüzden beklenir ve insanlık dışı bir hareket. Yirmidokuzuncu yüzyıla yazılan insanın işi değildir bu, cinsiyetleri devrimciye yapmamıştır bu-

nu, işkence eniyet olsa olsa ormandaki vahşilerin işidir. Ve bu insanın cenazesi toplum için gerçekleştirilerek herkesin burnuna sokulmamıştır, buna vicdanlar azalmaz mı?

Böyleyorsa devrimciler: "Halk uğruna yapılan mücadele bu mudur Bu yapılmaz! Tunceli'ye getiriniz?"

Olaylarla ilgili olarak görüşlerini aldığımız Arzuhan Turan adlı yaşlı bir ay kadın öğretmeninin ölümlüye ilgili olarak şunları söylüyor: "Burada birçok insan ajan diye tehdit ediyor öldürüyor. Bence bu insanları öldürenler milleti birbirine düşürmek için böyle yapıyorlar. Husumet ve kin yaratmak istiyorlar. Bazıları da üç kuruş para için yapıyorlar. Bütün bunlar insanlık dışı şeylerdir."

Halkta büyük bir tepkiye yol açan bu olay ne ilkti ne de son. Bundan sonra da sürdü gitti birbirlerini yemeleri şahit solcuları-Sardı gitti bu çatışmalar da halkın insanların beşeriyetini. Ama Tunceli halkı unutmuyor. Bu olayla bir kez daha landu şahit devrimcileri ve bu olayla da bir gün olup beşeriyetini. Bütün bu kafaının bir köşesine yazdı.

YARIN:

Bir fuhuş olayı,
Dev-Yol ile Apocaylar
arasında çatışmaya
neden oldu

TİKP'cular öğretmen öldürenin "Yüz"leri olmadığın iddia-
mak için büyük bir telega hapıldılar. Ajan provokatör olduğunu
ittiraf ettikleri bu kışkırtıcı "Halk Mahkeme"lerinde yargıldılar!

Ancak bunların tıpkı faşistlere benzeyen demagogilerinin örneklerini veren bir yazıyı yayınlıyoruz. Yazı, eskiden TİKP üyesi olan bir devrimciye ait. Adana Meydan mahallesinde H.Kurtuluşu taraftarı iki devrimcinin katlinin nasıl ve neden gerçekleştirildiğini açıklıyor. Aslında TİKP şebekesinin bu katliamdaki rolleri de esas yönüyle açığa çıkmıştı. Buna rağmen biz bu yazıyı şimdi bizzat proletarya hareketinin açıklamalarını proletarya hareketine karşı bir saldırı malzemesi haline getiren TİKP çetesinin tıpkı faşistlerinkine benzeyen utanmaz sahtekarlıklarını açığa çıkaran, örnekleyen öğretici bir belge olması bakımından yayınlıyoruz.

BELGE : 8

ÖNCE DEN TİKP ÜYESİ OLAN BİR DEVRİMCİ AÇIKLIYOR

O. Çiğdemal ve F. Kelleci'nin katlinden bir süre önce TİKP MK üyesi M. K. Çamkıran şöyle diyordu: «ARKADAŞLAR BİZİM BİR GÖZÜMÜZÜ ŞİŞİRENİN, BİZ İKİ GÖZÜNÜ PATLATMALIYIZ VE BİR GÖZDE ALACAĞIMIZ KALMALIDIR. BİZİM YUMRUĞUMUZ ONLARINKİNDEN DAHA AĞIRDIR.»

«TİKP — AYDINLIK HAINLERİNİN SAHTEKÂRLIKLARINI, YALAN İFTİRA VE KOMPLOCU YÜZÜNÜ HALK KİTLELERİNE GÖSTERMEK DEVRİMCİLERİN ÖNÜNDE DURAN ÖNEMLİ BİR GÖREVDİR.»

TİKP-Aydınlık revizyonistleri, ideolojik siyasi gericiликlerini ilerletip sistemleştirdikçe, halka ve devrimcilere karşı da o ölçüde gerici adımlar atmaktadırlar. TİKP-Aydınlık hainleri, artık açıkça komprador patron-ağa devletin yanında saf tutup halka ve devrimcilere saldırmakta ve devrimcileri katletmektedirler. Ama onlar halâ devrimci görünmeye çalıştıkları

için, kendi gerici pratiklerine sahip çıkamamakta, başkalarına yıkmaya çalışmaktadırlar. Bunun en açık örneğini, Adana Meydan Mahallesinde tertipledikleri olayda ortaya koydular. TİKP-Aydınlık hainleri Meydan Mahallesinde Oktay Çiğdemal ile Faysal Kelleci'yi katledip, arkasından, katil diye Oktay'la Faysal'ın arkadaşlarını gösterdiler. Suçu onlara yıkmaya çalıştılar.

TİKP-Aydınlık revizyonistleri, çok masum pozlarda, başkalarını saldırgan olmakla, halk saflarında düşmanlık körüklemekle (kendileri halk düşmanı saflarda oldukları halde) suçlayabilmektedirler halâ. TİKP-Aydınlık hainleri, komploculukta olduğu kadar, kendi kirli çamaşırlarını başkalarına giydirmede de oldukça ustadırlar.

Onlar öteden beri komplo ve entrikalarla uğraşmalarına rağmen, bu gerici karakterlerini gizleme yoluna gitmişler ve başkalarını aynı şeylerle itham etmişlerdir.

Geçmişte Kaypakkaya yoldaş için ölüm fermanları çıkartan ve onun yanında saf tutan devrimcilere silahlı komplolar düzenleyen PDA hainleri, bugün bu yönde daha da gerici adımlar atmışlar ve katlettikleri devrimcilerin katilleri olarak o devrimcilerin kendi arkadaşlarını gösterebilecek kadar ustalaşmış ve alçalmışlardır. Onların bugün sahtekarlıkta, ikiyüzlülükte, halk ve devrim düşmanlığında bu derece usta ve çüretkâr olmaları, onların dünya görüşlerinden bağımsız değildir.

Onlar geçmişte milli burjuvazinin menfaatlerini savunurlarken, bugün emperyalistlerin komprador burjuvazinin ve toprak ağalarının menfaatlerini savunmakta ve onlara uşaklığın teorisini sistemleştirmektedirler. Buna orantılı olarak da halka ve devrimcilere olan düşmanlıkları artmıştır ve artacaktır. İşte hakim sınıfların tavuğuna kış demeyen TİKP-Aydınlık revizyonistlerini, halk ve devrimciler karşısında bu derece çüretkâr yapan onların bu karşı-devrimci dünya görüşüdür. TİKP-Aydınlık hainleri dünya görüşlerine uygun pratik adımlar atmaktadırlar.

TİKP-Aydınlık hainleri devrimcileri katledip, ondan sonra da demokrasi havarisi kesilmek ve masum pozlara bürünmek konusunda, Türkiye'nin uyguladığı taktiklerin aynısını uygulamaktadırlar. Türkiye'de devrimcileri ve halkı katlettirip ardından demokrasi lâfları edip, barış ninnileri söylemektedir. Türkiye'de devrimcileri katlettirip ardından «komünistlerin kendi arkadaşlarını kendilerinin vurduğu» şeklinde propaganda mal-

zemesi yapmaktadır. TİKP-Aydınlık hainlerinin yaptıkları da bundan farklı değildir. Buna şaşırmmamak gerekir, onlar kendilerine devrimci de deseler, Türkes'le aynı sınıfların menfaatlerini savunmakta ve onunkine benzer adımlar atmaları doğaldır. TİKP'in saflarında bir takım dürüst unsurların varolması bu gerçeği değiştirmez...

Şimdi TİKP-Aydınlık çetesinin Meydan Mahallesindeki tertibi nasıl gerçekleştirdiğini görelim.

TİKP-Aydınlık revizyonistleri olaydan bir süre önce, geçmişte mahallede sınırlı da olsa varolan etkinliklerini kaybetmekte idiler. Bunun yanında diğer grupların etkinliği arttıkça Aydınlık'ın tecriti de hız kazanıyordu. Aydınlıkçılar ise bu durum karşısında paniğe kapılmaya başladılar. Aydınlık'ın olaydan bir ay kadar önce mahalledeki varolan etkinliği esas olarak bitmiş durumdaydı. Artık onların mahallede kaybedecekleri önemli birşey kalmamıştı.

Onların uygulamaya koydukları taktik, halka şirin görünebilmek ve tecrit çemberini kırabilmek için, diğer grupları kışkırtıp kendilerine saldırtmak ve bu temelde kendilerini halka masum gösterebilmektir. TİKP-Aydınlık revizyonistleri için, bunu başarmak demek, geçici de olsa tecrit çemberini kırmak ve zafer kazanmak demektir. Bu gerici amaçlarına ulaşabilmek için bütün maharetlerini kullandılar. TİKP-Aydınlık kendi taraftarlarını, diğer grupların saflarındaki devrimcilere karşı gericileştirmek için de yoğun bir çaba harcadılar. Onlar kendi taraftarlarını, başkalarına karşı gericileştirirken, ilk saldıranın kendi taraftarları olmaması ve başkalarının kendilerine saldırmalarını sağlayıp savunmada görünmeye büyük özen gösteriyorlardı.

Aydınlık hainlerinin bütün yöntemleri, belli ölçülerde de olsa etkisini göstermeye ve mahallede ufak tefek olaylar çıkmaya başladı. Bu defa onlar bu ufak-tefek olayları bahane edip, devrimcileri ihbar etmeye başladılar. Onlar hemen hergün gazetelerinde bir veya birkaç devrimcinin ismini yayınlıyorlardı.

Aydınlık hainlerinin muhbir vatandaşlığı karşısında diğer gruplar (özellikle H. Kurtuluşu) onlara mahallede gazete sattırmama yoluna gittiler. Bu defa Aydınlık hainleri muhbirliklerini daha da sistemleştirdiler. Gazetelerinde hemen hergün «gazete sattırmayan, falanca grubun başını filanca kişiler çekiyordu» türünden ihbarlar ayyuka çıktı.

Aydınlıkçı şefler daha sonra mahalleye bir muhbir gönder-

rip, devrimcileri yalan ve iftira temelinde yıpratmayı amaçlayan bir yazı hazırlatmaya başladılar. Hazırlanan yazıyla, Meydan halkı diğer gruplardan tedirgin, Aydınlıkçılardan hoşnutmuş gibi bir hava yaratılacaktı. Yazıya böyle bir hava verebilmek için de, halkla yapılmış bir röportaj görünümünü vermeye çalışıyorlardı. Bu konuda küçük burjuva devrimcilerinin halkta belli ölçüde hoşnutsuzluk uyandıran davranışlarından yararlanıyorlardı. Mahalleli birkaç devrimci durumu öğrenince, muhabiri dövüp, elindeki yazılı kâğıtları yırttılar. Bunun üzerine Aydınlıkçıların yaptığı toplantıda, Aydınlık taraftarlarının bir kısmı, Meydan Kültür Derneğine baskın yapma talebinde bulundular. Ama Aydınlıkçı şefler, böyle bir baskın yapmanın, halkın tepkisine yol açacağını ve kendilerini tecrit edeceğini bildikleri için, onlar ilk saldırının kendileri olmaması gerektiğini, diğerlerini saldırtıp kendilerinin bindirmesi gerektiğini ve onların saldırmalarını sağlamak için de ilk iş olarak, muhabiri dövenlerin isimlerini gazetede yayınlayıp, gazeteyi de mahallede satacaklarını (toplu satış) gerekirse saldırmalarını sağlamak için, onların oturduğu kahvelerde ajitasyon(!) yapıp saldırıyı garantiye alacaklarını ve kendileri hazırlıklı olacağından, saldırıların(!) saldırıdan zararlı çıkacağını söylüyorlardı. Ama onlar çıktıkları gazete satışında önemli bir engelleme olayı ile karşılaşmadılar.

TİKP-Aydınlık revizyonistleri daha sonra Meydan mahallesinde afişlemeye çıktılar. Aydınlık hainleri için, afişleme çok iyi bir provakasyon aracı idi. Afişlemede diğer grupların afişlerini kapatmayı esas aldılar. O günlerde H. Kurtuluşu afişleme yapmıştı. H. Kurtuluşunun astığı afişlerin, büyük bir kısmının üstünü kapattılar. (Hepsini kapatmak için afişleri yetmedi) Afişleme sırasında H. Kurtuluşundan bir grup gelip, kendi afişlerinin kapatılmamasını istediler. Aydınlıkçılar ise «Biz herkesin afişlerini kapatacağız, kimse bizi engelleyemez» dediler.

H. Kurtuluşundan grup ikinci kez gelip ikaz ettiler ve kendi afişlerini kapatmaya devam ederlerse afişlerini yırtacaklarını söylediler. Aydınlıkçılar, H. Kurtuluşundan gruba «siz kontrgerilla mısınız ki afişleri yırtacaksınız, yırtında görün bakalım» diye cevap verdiler. Bunun üzerine H. Kurtuluşundan birisi Aydınlık'ın bir afişine yırtmak için uzandı, uzanınca Aydınlıkçı birisi ona silah çekti. H. Kurtuluşu'ndan grup olayın büyümesine mahal vermeden oradan ayrıldı. Afişleme bitip, Aydınlıkçılar dağıldıktan sonra, Aydınlıkçı bir grupla, H. Kurtuluşun-

dan olan grup karşı karşıya geldi ve iki grup arasında kavga çıktı. Kavga sonucunda birkaç tane Aydınlıkçı yaralandı.

Aydınlik hainleri bu olaya cankurtaran simidi gibi sarıldı ve ilk iş olarak, gazetelerinde 4-5 kişinin ismini yayınladılar. Bununla yetinmeyip, ayrıca Adana Emniyetine aynı isimleri bildirdiler. Bunun üzerine H.Kurtuluşundan bir-iki kişi tutuklandı. Ama onlar bu kadarla yetinmek istemiyorlardı. Çünkü bir daha böylesi bir fırsatın kolay kolay ellerine geçmeyeceğini hesaplıyorlardı. Onlar taraftarlarında intikam duyguları körükleyip, bir daha Meydan Mahallesinde afişlemeye çıkardılar. Elllerinde Kontrgerilla ile ilgili afişler bittiklerinden, zamanı geçmiş olan, Aydınlik gazetesinin çıktığını duyuran aylar öncesinin afişlerini kullandılar. H. Kurtuluşunun yapıştırdığı afişlerin, tümünün üzerini, o eski afişlerle kapattılar. Ama bu çok bariz kışkırtıcılık ta para etmeyince, Aydınlikçılar afişleme bittikten sonra, sabaha kadar dernekte bekleyip, sabahleyin silahlı adamlarını mahallede dolaştırdılar. Amaç H. Kurtuluşunun gelip kendilerine çatmasını sağlamak veya H. Kurtuluşu afişlerini yırtmaya kalktığında olay çıkarmaktı. Ama yine de olay çıkartamadılar ve eli boş döndüler.

Bütün bunlar (burada saymadıklarımız da dahil) büyük olaylar yaratmak için yeterli olmayınca, bu defa da kışkırtıcı bir bildiri basıp, sadece Meydan Mahallesinde (özellikle de H. Kurtuluşunun bulunduğu yerlerde) dağıttılar.

Yine de olay çıkartamadılar. TİKP-Aydınlik çetesi bütün bu çabalarına rağmen büyük olayların çıkmamasına çok sinirleniyorlardı ve panikleri gittikçe artıyordu.

Küçük olayların büyümesi için taraftarlarına kışkırtıcı ve intikamcı ajitasyonlar çekiyorlardı. Örneğin; çıkan küçük bir kavgada, Aydınlik taraftarlarından birisi gözüne bir yumruk yemişti. Bunun üzerine Merkez Komitesi üyesi Mustafa Kemal Çankıran: Arkadaşlar bizim bir gözümüzü şişirenin, biz iki gözünü patlatmalıyız ve bir gözde alacağımız kalmalıdır. Bizim yumruğumuz onlarınkinden daha ağırdır.» diyerek, taraftarlara kışkırtan ve onları pohpohlayan bir nutuk çekti.

Bu arada Aydınlikçı hainlerin ihbar ettikleri devrimcilerin listesi de giderek büyüyordu.

Aydınlik'ın hain şefleri kışkırtmalarını devam ettirdiler. Ne olursa olsun, onlar Meydan Mahallesinde büyük olayların (ölümle sonuçlanmasını istedikleri) çıkmasını sağlamakta kararlı idiler.

Nihayet TİKP-AYDINLIK çetesi tertibini gerçekleştirdi ve iki devrimciyi katletti.

Olay şöyle oldu:

Aydınlıkçılar, o gün saat beşten sonra, 15-20 kişilik bir grupla gazete satışına çıktılar. Gazete satışının başına şimdi nerede olduğu belli olmayan(!) bir kışkırtıcı geçti. Gazete satışı sırasında, Oktay, Faysal ve birkaç arkadaşları, Aydınlıkçıların yanına gelip, Aydınlıkçıların devrimcileri ihbar ettiklerini ve Meydan mahallesinde gazete satamayacaklarını söylediler. (Oktay, Faysal ve arkadaşları, olay çıkartmak niyetinde olmadıkları için, hazırlıksız gelmişlerdi.) Bunun üzerine gazete satışının başını çeken kışkırtıcı, taraftarlarını saldırıya teşvik eden bir konuşma yaptı. (Zaten taraftarlar uzun süredir intikamcı duygularla körüklenmekte idiler.)

Bu arada Aydınlıkçılar saldırıya geçtiler. İçlerinden ikisi bıçak çektiler. Bıçağı çekenlerden birisi, büyük bir hırsla gerinip gerinip vuruyordu. (bıçakla) Bu kişi ilk bıçağı Oktay'ın boynuna sapladı. Daha sonra Faysal'ı da boynundan vurdu. Faysal'ın kolundaki yara ise diğer bıçaklı Aydınlıkçının açtığı yara idi. H. Kurtuluşundan başkaları da yara aldı. Aydınlıkçılar panikten yararlanıp, taksilere binerek kaçtılar. TİKP-Aydınlık çetesinin Adana'daki elebaşları olay üzerine şöyle bir karar aldılar. Kadrolar ve taraftarlar Oktay'la Faysal'ı Aydınlıkçıların değil, H. Kurtuluşunun öldürdüğü yönünden propaganda yapmaktı ve bu konuda hiç kimse falso vermemeli idi. Propagandanın inandırıcı ve etkili olabilmesi için, birkaç gün sonra, «Oktay'la Faysal'ı öldürenin H. Kurtuluşundan, sarı saçlı, kırmızı gömlekli, kısa boylu biri olduğu» yalanını da diğer yalanlarına eklediler. Ama Aydınlık taraftarlarının belirli bir kısmı olayı bildikleri için, yalan propaganda yapmak istemiyorlardı ve suçluluk duygusu içinde idiler. TİKP saflarını terkedenler de günden güne çoğalıyordu.

Bunun üzerine TİKP'in devrim düşmanı elebaşları daha açık(!) davranmak zorunda kaldılar ve propagandayı şu şekilde yapma ve yaptırma kararını aldılar.

«Gerçi biz öldürmedik, ama biz öldürseydik bile, değişen birşey olmazdı. Çünkü biz saldırıya uğradık» ve imalı bir tarzda şu sözlerle Oktay'la Faysal'ı öldürenin kendileri olduğunu itiraf ediyorlardı: «Ölü sayısı daha fazla da olabilirdi ve bu hiçbir şeyi değiştirmez, biz yine de haklı olurduk.»

Onlar propagandalarına H. Kurtuluşunun içinde kontr-gerillacılığın olduğu türünden şaiyaları da eklediler.

Bu yaptıkları yalan temelinde propagandalar ve özellikle de (kendi adamlarını kendileri vurdu, H. Kurtuluşu saldırılarını devam ettiriyor, şu kadar arkadaşımız yaralandı, olayın başını falancalar çekiyordu türünden) yayınlamış oldukları yazılarla kışkırtıcılıklarını devam ettiriyorlardı. Artık onların esas amaçları kendi taraftarlarından birkaç kişinin ölmesini sağlamak ve durumu dengelemek ve esaslı propaganda malzemesi elde etmektir. Onlar bunu sağlamak için taraftarlarını savunmada değil saldırıda olmaları gerektiği biçiminde propaganda yapıp onları H. Kurtuluşunun üzerine salmaya çalışıyorlardı. Aydın-lıkçı şefler taraftarlarını, Oktay ve Faysal'ın ölümüyle ilgili afişleri ve yazıları silmeleri için teşvik ettiler. Bu şekilde çatışmaların çıkmasını ve kendi taraftarlarından bir kaçının da ölmesini sağlamaya çalıştılar. Afiş yırtma ve yazı silme şeklindeki yöntem bazı yerlerde belli ölçülerde etkili oldu ve olaylar çıktı. Fakat kendi taraftarlarından birkaçının ölmesini sağlamadılar.

Ama Aydın-lık'ın devrim düşmanı şeflerinin daha sonraki planları fiyaskoyla sonuçlandı. Çünkü Aydın-lık taraftarları gerici şeflerin tertiplerine âlet olmak istemiyorlardı artık.

Onların Dersim'de Yusuf Dal'ı katletmeleri de Adana Meydan Mahallesi'ndeki tertibin bir devamı niteliğindeydi. Fakat Dersim'de onlar çok daha büyük bir tepkiyle karşılaşmışlar ve artık iyice tecrit olmuşlardı. Onlar Dersim'de devrimciler ve halk karşısında zor durumda kalınca devletin ordusunu ve polisini açıkça yardımlarına çağırılmışlardır. TİKP Merkez Komitesi üyesi Hasan Yalçın'ın «Kontrgerilla Tunceli'de» isimli broşürü devletin ordusuna ve polisine açık çağrılarda bulunmakta ve onlarca devrimciyi ihbar etmektedir.

TİKP-Aydın-lık hainlerinin sahtekârlıklarını, yalan iftira ve komplocu yüzünü halk kitlelerine göstermek devrimcilerin önünde duran önemli bir görevdir. Aydın-lık'ın saflarında dü-rüst unsurlarda dahil olmak üzere, bu görev bütün devrimcilerin önemle eğilmesi gereken bir görevdir.

Karşı-devrimcilerin ezilmesi, düşmanla bizim aramızdaki bir mücadele, düşmanla bizim aramızdaki bir çelişme meselesidir. Halk arasında bu meseleyi biraz farklı olarak görenler vardır. Görüşleri bizden farklı olan iki çeşit insan vardır. Sağcı bir düşünüşe sahip olanlar, düşmanla aramızda hiç bir ayırım yapmazlar. Ve düşmanı bizimle bir tutarlar. Bunlar, geniş kitlelerin düşman saydıkları kimseleri dost sayarlar. 'Sol' bir düşünüşe sahip olanlar ise, düşmanla bizim aramızdaki çelişmeler alanını öylesine genişletirler ki, halk içindeki bazı çelişmeleri, düşmanla bizim aramızdaki çelişmeler gibi görürler ve aslında karşı-devrimci olmayan kimseleri karşı-devrimci sayarlar. Bu görüşlerin ikisi de yanlıştır. Her ikisi de, karşı devrimcilerin ezilmesi meselesini doğru ele almadığı gibi bu faaliyeti de doğru değerlendiremez.

Mao ZEDUNG